

32004R0139

2004 1 29

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 24/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 139/2004
2004 m. sausio 20 d.
dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės
(EB Susijungimų reglamentas)
(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 83 ir 308 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

(1) 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės ⁽⁴⁾ buvo iš esmės pakeistas. Kadangi būtina padaryti kitus pakeitimus, jį reikia perrašyti siekiant aiškumo.

(2) Siekiant Sutarties tikslų, 3 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytas Bendrijos tikslas įtvirtinti sistemą, kuri užtikrintų, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma. Sutarties 4 straipsnio 1 dalyje nustatoma, kad valstybės narės ir Bendrija turėtų užsiimti veikla remdamosi atviros rinkos ekonomikos, kur vyksta laisva konkurencija, principu. Šie principai labai svarbūs toliau plėtojant vidaus rinką.

(3) Dėl vidaus rinkos bei ekonominės ir pinigų sąjungos sukūrimo, Europos Sąjungos plėtos, tarptautinių kliūčių

prekybai ir investicijoms sumažinimo ir toliau vyks didelės įmonių reorganizacijos, ypač jų koncentracijos.

(4) Tokia reorganizacija turi būti sveikintina kaip atitinkanti dinamiškos konkurencijos reikalavimus, galinti padidinti Europos pramonės konkurencingumą, pagerinanti ekonomikos augimo sąlygas ir kelianti gyvenimo lygį Bendrijoje.

(5) Tačiau yra būtina garantuoti, kad reorganizacijos procesas nedarytų ilgalaikės žalos konkurencijai; kadangi dėl to Bendrijos teisėje reikalingos koncentraciją, galinčią itin riboti konkurenciją bendrojoje rinkoje arba žymioje jos dalyje, reglamentuojančios nuostatos.

(6) Todėl reikalingas konkretus teisės dokumentas, kuris leistų veiksmingai kontroliuoti visų koncentracijų daromą poveikį konkurencijos struktūrai Bendrijoje ir kuris būtų vienintelis tokioms koncentracijoms taikomas dokumentas. Dėl Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 Bendrijos politika galėjo plėtotis šioje srityje. Tačiau jau turint patirties, ši reglamentą dabar būtina suderinti su teisės aktais, parengtais atsižvelgiant į iššūkius labiau integruotai rinkai ir būsimos Europos Sąjungos plėtrai. Remiantis subsidiarumo ir proporcingumo principais, kaip nustatyta Sutarties 5 straipsnyje, šis reglamentas nenumato nieko, kas nėra būtina siekiant tikslo užtikrinti, kad konkurencija bendrojoje rinkoje nėra iškraipoma remiantis atviros rinkos ekonomikos, kur vyksta laisva konkurencija, principu.

(7) 81 ir 82 straipsnių, kai jie taikomi tam tikrų koncentracijų atžvilgiu remiantis Teisingumo Teismo precedentų teise, nepakanka kontroliuoti visoms operacijoms, kurios gali pasirodyti nesuderinamos su Sutartyje numatytos neiškraipytos konkurencijos sistema. Todėl šis reglamentas turėtų remtis ne tik Sutarties 83 straipsniu, bet iš esmės ir 308 straipsniu, pagal kurį Bendrija gali sau suteikti papildomų, šiems tikslams pasiekti būtinų veikimo galių, taip pat veikimo galių koncentracijų, atsiradusių Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų rinkose, atžvilgiu.

⁽¹⁾ OL C 20, 2003 1 28, p. 4.

⁽²⁾ 2003 m. spalio 9 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2003 m. spalio 24 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 1. Pataisyta redakcija OL L 257, 1990 9 21, p. 13. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1310/97 (OL L 180, 1997 7 9, p. 1). Klaidų atitaisymas OL L 40, 1998 2 13, p. 17.

- (8) Šiame reglamente patvirtintos nuostatos turėtų būti taikomos svarbiems struktūriniams pokyčiams, kurių poveikis rinkai jaučiamas už bet kurios vienos valstybės narės ribų. Tokios koncentracijos paprastai turėtų būti tikrinamos išimtinai Bendrijos lygiu taikant vieno langelio principą ir laikantis subsidiarumo principo. Koncentracijos, kurioms netaikomas šis reglamentas, iš esmės priklauso valstybių narių jurisdikcijai.
- (9) Šio reglamento taikymo sritį reikėtų apibrėžti atsižvelgiant į atitinkamų įmonių veiklos geografinį plotą ir ją riboti kiekybinėmis ribomis, kad reglamentas būtų taikomas Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms. Komisija turėtų Tarybai atsiskaityti apie taikomų ribų įgyvendinimą ir kriterijų taikymą, kad Taryba, veikdama Sutarties 202 straipsnyje nustatyta tvarka, galėtų reguliariai patikrinti ribas ir kriterijus bei klausimo prieš pranešant apie koncentraciją perdavimą nustatančias taisykles atsižvelgdama į įgytą patirtį; todėl valstybės narės turėtų teikti Komisijai statistinius duomenis, kad ši galėtų parengti tokias ataskaitas ir galimus pataisų pasiūlymus. Komisijos ataskaitos ir pasiūlymai turėtų remtis atitinkama, valstybių narių reguliariai teikiama informacija.
- (10) Laikoma, kad Bendrijos mastu egzistuoja koncentracija, kai atitinkamų įmonių bendra apyvarta viršija nurodytas ribas; toks reiškinys pripažįstamas koncentracija nepaisant, ar įmonės, tarp kurių vyksta koncentracija, turi buveinę ar neturi buveinės Bendrijoje, nepaisant, ar jų pagrindinės veiklos sritys yra ar nėra Bendrijoje, jeigu jos ten atlieka pagrindines savo operacijas.
- (11) Taisyklės, reglamentuojančios Komisijos medžiagos apie koncentracijas perdavimą valstybės narėms ir valstybių narių medžiagos apie koncentracijas perdavimą Komisijai, turėtų būti taikomos kaip veiksmingas korekcinis mechanizmas remiantis subsidiarumo principu; šiomis taisyklėmis atitinkamu būdu ginami valstybių narių konkurencijos interesai ir tinkamai atsižvelgiama į teisinį aiškumą ir vieno langelio taikymo principą.
- (12) Koncentracijas galima tikrinti remiantis daugeliu nacionalinių susiliejimų kontrolės sistemų, jei koncentracijų apyvarta tampa mažesnė nei šiame reglamente minėta riba. Jeigu apie tą patį sandorį perduodama pakartotinių pranešimų, tai didina teisinį neaiškumą, įmonių darbo krūvį ir išlaidas, todėl gali atsirasti prieštarų vertinimų. Todėl reikėtų toliau tobulinti sistemą, kuria naudojantis valstybės narės praneša Komisijai apie koncentracijas.
- (13) Komisija turėtų palaikyti glaudų ir nenutrūkstamą ryšį su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, iš kurių ji gauna pastabas ir informaciją, ir veikti kartu su jomis.
- (14) Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos kartu turėtų sukurti valdžios institucijų tinklą taikydamos savo atitinkamą kompetenciją glaudžiai bendradarbiaudamos, naudodamosi veiksmingomis keitimosi informacija ir konsultavimosi priemonėmis, siekdamos, kad atvejį nagrinėtų labiausiai tam tinkanti institucija, laikydamosi subsidiarumo principo ir siekdamos kiek įmanoma užtikrinti, kad apie konkrečią koncentraciją nebūtų siunčiami pakartotiniai pranešimai. Komisijos medžiagos apie koncentracijas perdavimas valstybės narėms ir valstybių narių medžiagos apie koncentracijas perdavimas Komisijai turi vykti racionaliai, kiek įmanoma vengiant situacijų, kai medžiaga apie koncentraciją perduodama prieš ir po pranešimo apie ją.
- (15) Komisija turėtų galėti perduoti valstybės narės kompetencijai klausimus apie koncentracijas, apie kurias pranešama, kurios veikia Bendrijos mastu ir kelia žymią grėsmę konkurencijai valstybės narės rinkoje, kuri turi visus atskiros rinkos požymius. Kai koncentracijos daro poveikį konkurencijai tokioje rinkoje, kuri nėra svarbi bendrosios rinkos dalis, Komisija turėtų privalėti esant prašymui perduoti visą arba dalį klausimo suinteresuotai valstybei narei. Valstybė narė turėtų galėti perduoti Komisijos kompetencijai klausimą apie koncentraciją, kuri neveikia Bendrijos mastu, tačiau kuri daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir kelia rimtą grėsmę konkurencijai Bendrijos teritorijoje. Kitos valstybės narės, kurios pagal savo kompetenciją taip pat gali patikrinti koncentraciją, taip pat turėtų galėti prisijungti prie prašymo. Esant tokiai situacijai, siekiant užtikrinti sistemos veiksmingumą ir nuspėjamumą, nacionaliniai terminai turėtų būti sustabdomi, kol priimamas sprendimas, kieno kompetencijai perduoti klausimą. Komisija turėtų turėti įgaliojimus tikrinti ir imtis veiksmų koncentracijos atžvilgiu prašančiosios valstybės narės arba prašančiųjų valstybių narių vardu.
- (16) Konkrečioms įmonėms turėtų būti suteikta galimybė prašyti perduoti arba neperduoti klausimą Komisijos kompetencijai, kol nepranešama apie koncentraciją, kad būtų galima toliau didinti sistemos veiksmingumą kontroliuojant Bendrijoje egzistuojančias koncentracijas. Tokiose situacijose Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos turėtų per trumpą, aiškiai apibrėžtą terminą, nuspręsti, ar klausimas turėtų ar neturėtų būti perduotas Komisijos kompetencijai, tuo užtikrinant sistemos veiksmingumą. Konkrečių įmonių prašymu Komisija gali perduoti valstybės narės kompetencijai medžiagą apie koncentraciją, kuri veikia Bendrijos mastu ir kuri gali kelti rimtą grėsmę konkurencijai valstybės narės rinkoje, kuri turi visus individualios rinkos požymius; tačiau iš konkrečių įmonių neturėtų būti reikalaujama įrodyti, kad koncentracijos poveikis būtų žalingas konkurencijai. Koncentracijos klausimas neturėtų būti perduotas iš Komisijos kompetencijos valstybės narės, kuri nesutiko, kad jai būtų perduotas šis klausimas, kompetencijai. Prieš pranešant nacionalinėms institucijoms, konkrečios įmonės taip pat turėtų galėti prašyti, kad koncentracijos, kuri neveikia Bendrijos mastu, tačiau kurią galima tikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionalinės teisės aktais, klausimas būtų perduotas Komisijai. Tokie prašymai perduoti klausimą Komisijos kompetencijai prieš pranešant

labai būtų naudingi tokiose situacijose, kai koncentracija darytų poveikį konkurencijai už vienos valstybės narės teritorijos ribų. Kai koncentracija, kurios klausimą galima nagrinėti pagal trijų arba daugiau valstybių narių konkurencijos teisės aktus, perduodama Komisijos kompetencijai prieš pranešant bet kokiai nacionalinei institucijai, kai su tuo sutinka visos valstybės narės, kurios pagal savo kompetenciją gali nagrinėti šį klausimą, Komisijos išimtinėi kompetencijai turėtų priklausyti nagrinėti koncentracijos klausimą ir turėtų būti laikoma, kad tokia koncentracija veikia Bendrijos mastu. Tačiau toks klausimo perdavimas Komisijos kompetencijai iš valstybių narių kompetencijos prieš pranešant neturėtų įvykti, kai su tuo nesutinka bent viena valstybė narė, kuri pagal savo kompetenciją gali nagrinėti klausimą.

- (17) Komisijos išimtinėi kompetencijai priklauso taikyti šį reglamentą, o jos veiksmus gali peržiūrėti Teisingumo Teismas.

- (18) Valstybės narės turėtų būti draudžiama taikyti nacionalinės teisės aktus dėl konkurencijos Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms, išskyrus tuos atvejus, kai tai numatyta šiame reglamente. Nacionalinių institucijų įgaliojimai turėtų apsiriboti atvejais, kai Komisijai nesikišant tikėtina, kad veiksminga konkurencija bus itin apribota valstybės narės teritorijoje, ir kai konkurencija valstybėje narėje negali būti pakankamai apsaugota šiuo reglamentu. Tokiais atvejais valstybės narės turi veikti nedelsiant; dėl nacionalinės teisės aktų įvairovės šiame reglamente negalima nustatyti vieno termino galutiniam sprendimui priimti pagal nacionalinės teisės aktus.

- (19) Be to, išskirtinis reglamento taikymas Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms nepažeidžia Sutarties 296 straipsnio ir neužkerta kelio valstybės narės imtis atitinkamų priemonių kitiems, šiame reglamente nenumatytiems teisėtiems interesams apsaugoti, jeigu tokios priemonės suderinamos su Bendrijos teisės bendraisiais principais ir kitomis nuostatomis.

- (20) Racionalu apibrėžti koncentracijos sąvoką taip, kad ji apimtų operacijas, dėl kurių atitinkamų įmonių kontrolėje, taip pat ir rinkos struktūroje atsirastų ilgalaikių pokyčių. Todėl taikant šį reglamentą, sąvoka turi apimti visas bendras įmones, ilgą laiką atliekančias autonomiško ūkinio vieneto funkcijas. Be to, vienos koncentracijos sandoriais reikia laikyti tuos sandorius, kurie glaudžiai siejasi dėl

sąlygų arba dėl to, kad jie vyksta kaip per palyginti trumpą laikotarpį sudarytų vertybinių popierių sandorių serija.

- (21) Šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas, kai konkrečios įmonės pripažįsta apribojimus, susijusius su ir būtinus koncentracijos sukūrimui. Komisijos sprendimai, kuriais koncentracijos skelbiamos suderinamos su bendrąja rinka taikant šį reglamentą, turėtų automatiškai apimti tokius apribojimus, o Komisijai nereikėtų vertinti tokių apribojimų kiekvienu individualiu atveju. Tačiau konkrečios įmonės prašymu Komisija turėtų aiškiai įvertinti, ar koks nors apribojimas yra susijęs arba nesusijęs su ir būtinu arba nebūtinu koncentracijos sukūrimui, tais atvejais, kai iškyla visiškai naujų ir dar nespėtų klausimų, dėl kurių kyla rimtų abejonių. Atvejis laikomas visiškai nauju ir dar nespėtu klausimu, dėl kurio kyla rimtų abejonių, kai šiam klausimui spręsti netaikomas atitinkamas galiojantis Komisijos pranešimas arba paskelbtas Komisijos sprendimas.

- (22) Nustatant priemones koncentracijoms kontroliuoti neturėtų būti, nepažeidžiant Sutarties 86 straipsnio 2 dalies, diskriminuojamas valstybinis ir privatus sektorius. Todėl valstybiniame sektoriuje skaičiuojant konkrečios, koncentracijai priklausančios įmonės apyvartą reikia atsižvelgti į įmones, kurios sudaro vieną ūkio vienetą, galintį savarankiškai priimti sprendimus, nepaisant kaip valdomas jų kapitalas ir neatsižvelgiant į joms taikomas administracinės priežiūros taisykles.

- (23) Būtina nustatyti, ar Bendrijos mastu veikiančios koncentracijos yra suderinamos su bendrąja rinka atsižvelgiant į poreikį palaikyti ir plėtoti veiksmingą konkurenciją bendrojoje rinkoje. Taip darydama Komisija turi pateikti savo įvertinimą atsižvelgiant į Europos bendrijos steigimo sutarties 2 straipsnyje ir Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje minimus bendrus tikslus.

- (24) Siekiant užtikrinti neiškraipytą konkurenciją bendrojoje rinkoje, remiant politiką, įgyvendinamą laikantis atviros rinkos ekonomikos, kur vyksta laisva konkurencija, principo, šiame reglamente turi būti leidžiama veiksmingai kontroliuoti visas koncentracijas atsižvelgiant į poveikį, kurį jos daro konkurencijai Bendrijoje. Atitinkamai, Reglamente (EEB) Nr. 4064/89 nustatytas principas, kad Bendrijos mastu veikianti koncentracija, kuri sukuria arba sustiprina dominuojančią padėtį ir dėl to būtų itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, turi būti paskelbta nesusuderinama su bendrąja rinka.

- (25) Turint omenyje pasekmes, kurias koncentracijos gali turėti oligopolinėse rinkos struktūrose, dar svarbiau palaikyti veiksmingą konkurenciją tokiose rinkose. Daugelyje oligopolinių rinkų pastebimas pakankamas konkurencijos laipsnis. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis veiksminga konkurencija gali būti žymiai apribota, kai vykstant koncentracijai išnyksta svarbūs konkurenciniai suvaržymai, anksčiau egzistavę dėl konkuravusių, o dabar susijungusių šalių, taip pat sumažėja konkurencinis spaudimas likusiems konkurentams, net kai nėra tikimybės, kad oligopolio nariai koordinuos savo veiksmus. Tačiau Bendrijos teismai neturi manyti, kad išsamiai aiškinamame Reglamente (EEB) Nr. 4064/89 reikalaujama koncentracijas, dėl kurių gali atsirasti tokie nekoordinuojami poveikiai, paskelbti nesuderinamomis su bendrąja rinka. Todėl siekiant teisinio aiškumo turėtų būti nedviprasmiškai nustatoma, kad šiame reglamente leidžiama veiksmingai kontroliuoti visas tokias koncentracijas nustatant, kad bet kokia koncentracija, kuri labai kliudytų veiksmingai konkurencijai bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, turi būti paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka. 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse vartojama sąvoka „itin apribojama veiksminga konkurencija“, išskyrus dominavimo sąvoką, turėtų būti taikoma tik koncentracijų sukeliama antikonkurencijos efektui, kuris atsiranda dėl įmonių, kurios neturėtų dominuojančios padėties konkrečioje rinkoje, nekoordinuotų veiksmų.
- (26) Veiksminga konkurencija dažniausiai itin apribojama dėl dominuojančios padėties atsiradimo arba sustiprėjimo. Siekiant išlaikyti kryptį, kurią galima nusistatyti remiantis Europos teismų priimtais sprendimais ir pagal Reglamentą (EEB) Nr. 4064/89 priimtais Komisijos sprendimais, tuo pat metu išlaikant suderinamumą su konkurencijos padarytos žalos standartais, kuriuos taiko Komisija ir Bendrijos teismai koncentracijos suderinamumo su bendrąja rinka atžvilgiu, šiame reglamente atitinkamai nustatomas principas, kad Bendrijos mastu veikianti koncentracija, kuri itin apribotų veiksmingą konkurenciją bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, ypač dėl dominuojančios padėties atsiradimo arba sustiprėjimo, turi būti paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka.
- (27) Be to, Sutarties 81 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatyti kriterijai turėtų būti taikomi bendroms įmonėms, ilgą laiką atliekančioms autonomiško ūkinio vieneto funkcijas, jei dėl jų sukūrimo žymiai apribojama konkurencija tarp įmonių, kurios lieka savarankiškos.
- (28) Siekiant išaiškinti Komisijos pateiktą koncentracijų vertinimą pagal šį reglamentą, Komisija turėtų paskelbti gaires, kurios nustatytų pagrįstą ekonominį modelį koncentracijų įvertinimui siekiant nuspręsti, ar jos gali ar negali būti paskelbtos suderinamos su bendrąja rinka.
- (29) Siekiant įvertinti koncentracijų poveikį konkurencijai bendrojoje rinkoje, tikslinga atsižvelgti į konkrečių įmonių pagrįstus ir galimus našumo pasiekimus. Įmanoma, kad dėl koncentracijos atsiradę našumo pasiekimai neutralizuoja poveikį, kurį ji galėtų turėti, konkurencijai, ypač galimą žalą vartotojams, ir todėl koncentracija tik nežymiai apribotų veiksmingą konkurenciją bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, ypač dėl dominuojančios padėties atsiradimo ir sustiprėjimo. Komisija turėtų paskelbti gaires dėl sąlygų, kurioms esant ji gali atsižvelgti į našumo pasiekimus vertindama koncentracijas.
- (30) Kai konkrečios įmonės pakeičia koncentraciją, apie kurią pranešta, ypač prisiimdamos išpareigojimus padaryti, kad koncentracija atitiktų bendrosios rinkos reikalavimus, Komisija turėtų galėti paskelbti, kad pakeista koncentracija suderinama su bendrąja rinka. Tokių išpareigojimų turi pakakti konkurencijos problemai spręsti ir visiškai jai išspręsti. Taip pat galima prisiimti išpareigojimus prieš pradedant procedūrą, kai konkurencijos problema lengvai nustatoma ir gali būti lengvai išspręsta. Taip pat reikėtų aiškiai nustatyti, kad Komisija gali prie savo sprendimo pridėti sąlygas ir išpareigojimus siekdama užtikrinti, jog konkrečios įmonės laiku ir efektyviai vykdytų savo išpareigojimus stengdamosi padaryti, kad koncentracija būtų suderinta su bendrąja rinka. Šios procedūros metu turėtų būti užtikrintas skaidrus ir veiksmingas valstybių narių ir suinteresuotų trečiųjų šalių konsultavimas.
- (31) Komisija turėtų savo žinioje turėti atitinkamas priemones, kad užtikrintų išpareigojimų vykdymą ir tvarkytųsi tokiose situacijose, kai jie nėra vykdomi. Kai nevykdoma prie sprendimo, kuriame skelbiama, jog koncentracija suderinama su bendrąja rinka, pridėta sąlyga, neveikia nuostata, jog koncentracija suderinama su bendrąja rinka, ir todėl Komisija neduoda leidimo vykdyti šią koncentraciją. Dėl to, jeigu koncentracija vykdoma, ji traktuojama kaip koncentracija, apie kurią nepranešta ir kuri vykdoma be leidimo. Be to, kai Komisija nustato, kad nevykdoma šios sąlygos koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka, ji turėtų galią tiesiogiai įsakyti nutraukti koncentraciją, kad būtų galima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija dar nebuvo vykdoma. Kai nevykdomas prie sprendimo, kuriame skelbiama, jog koncentracija suderinama su bendrąja rinka, pridėtas išpareigojimas, Komisija turėtų galėti atšaukti savo sprendimą. Be to, Komisija turėtų galėti nustatyti atitinkamas finansines sankcijas, kai nevykdomos sąlygos arba išpareigojimai.

- (32) Jeigu koncentracijos negali apriboti veiksmingos konkurencijos dėl to, kad konkrečios įmonės užima ribotą rinkos dalį, tai gali būti laikoma, kad jos suderinamos su bendrąja rinka. Nepažeidžiant Sutarties 81 ir 82 straipsnių, egzistuoja konkretus nurodymas, kad koncentracija leistina, jeigu konkrečių įmonių rinkos dalis neviršija 25 % bendrosios rinkos arba žymios jos dalies.
- (33) Komisija turėtų priimti visus sprendimus, būtinus nustatyti, ar Bendrijos mastu veikiančios koncentracijos suderinamos su bendrąja rinka, ar ne, taip pat turėtų priimti sprendimus, parengtus siekiant, kad būtų galima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija, kuri buvo paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka, dar nebuvo vykdoma.
- (34) Užtikrinant veiksmingą kontrolę, įmonės turi privalėti atsiųsti išankstinį pranešimą apie Bendrijos mastu veikiančias koncentracijas po susitarimo sudarymo, konkurso paskelbimo arba kontrolinės akcijų dalies įsigijimo. Pranešimą taip pat reikėtų atsiųsti, kai konkrečios įmonės praneša Komisijai apie savo ketinimą sudaryti siūlomos koncentracijos susitarimą ir įrodo Komisijai, kad jų planai dėl siūlomos koncentracijos yra pakankamai konkretūs, pavyzdžiui, remiantis principiniu susitarimu, supratimo memorandumu, konkrečių įmonių pasirašytu ketinimų protokolu, arba viešo konkurso atveju, kai jos viešai paskelbė apie savo ketinimą pateikti paraišką, jeigu dėl tokio ketinamo sudaryti susitarimo arba paraiškos atsirastų Bendrijos mastu veikianti koncentracija. Koncentracijų vykdymas turėtų būti sustabdomas, kol Komisija nepriima galutinio sprendimo. Tačiau tam tikrais atvejais turėtų būti galima nukrypti nuo tokio vykdymo sustabdymo konkrečių įmonių prašymu. Kai Komisija sprendžia, ar galima, ar negalima taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, ji turi atsižvelgti į visus susijusius veiksnius, tokius kaip konkrečioms įmonėms arba trečiosioms šalims padarytos žalos pobūdis ir dydis bei koncentracijos keliama grėsmė konkurencijai. Siekiant teisinio aiškumo, vis dėlto būtina kiek įmanoma labiau apsaugoti sandorių galiojimo teisėtumą.
- (35) Turėtų būti nustatytas terminas, per kurį Komisija turi pradėti procedūrą koncentracijos, apie kurią pranešta, atžvilgiu, ir terminą, per kurį ji turi priimti galutinį sprendimą dėl tos koncentracijos suderinamumą arba nesuderinamumą su bendrąja rinka. Šie laikotarpiai turėtų būti pratęsimi, kai konkrečios įmonės prisiima išipareigojimus siekdamas padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka, kad būtų pakankamai laiko išnagrinėti pasiūlymus prisiimti išipareigojimus, ištirti jų pagrįstumą rinkoje ir pasikonsultuoti su valstybėmis narėmis, taip pat ir trečiosiomis šalimis. Reikėtų nustatyti konkrečios trukmės laikotarpį, per kurį Komisija turi priimti galutinį sprendimą, kad liktų pakankamai laiko tyrimui, Komisijai pateiktų faktų ir argumentų patikrinimui.
- (36) Bendrija gerbia pagrindines laisves ir ypač laikosi tų principų, kurie nustatyti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje⁽¹⁾. Šis reglamentas taip pat turėtų būti aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į šias teises ir principus.
- (37) Konkrečioms įmonėms turi būti suteikta teisė būti išklausytoms Komisijos, kai pradedama procedūra; taip pat turi būti suteikta galimybė būti išklausytiems valdymo ir priežiūros institucijų nariams, konkrečių įmonių darbuotojų pripažintiems atstovams ir suinteresuotoms trečiosioms šalims.
- (38) Siekiant tinkamai įvertinti koncentracijas, Komisija turi turėti teisę visoje Bendrijoje reikalauti visos būtinos informacijos ir atlikti visus būtinus patikrinimus. Dėl šios priežasties bei siekiant veiksmingai apsaugoti konkurenciją reikia išplėsti Komisijos įgaliojimus atlikti tyrimą. Komisija ypač turi turėti teisę apklausti bet kuriuos asmenis, kurie gali turėti naudingos informacijos, ir užfiksuoti parodymus.
- (39) Patikrinimo metu Komisijos įgalioti pareigūnai turi turėti teisę prašyti visos su patikrinimo objektu ir tikslu susijusios informacijos; jie taip pat turi turėti teisę dėti plombas patikrinimų metu ypač tokiomis aplinkybėmis, kai yra svarių priežasčių įtarti, kad koncentracija vykdoma apie ją nepranešus, kad Komisijai buvo pateikta neteisinga, nepilna arba klaidinanti informacija arba kad konkrečios įmonės arba asmenys nevykdė Komisijos nustatytų sąlygų arba pareigų. Bet kuriuo atveju plombas galima naudoti tik išskirtinėmis aplinkybėmis tokios trukmės laikotarpį, kuris būtinas patikrinimui atlikti, paprastai ne ilgiau nei 48 valandas.
- (40) Nepažeidžiant Teisingumo Teismo precedentų teisės, taip pat naudinga nustatyti kontrolės taikymo sritį, kuria gali pasinaudoti nacionalinė teisminė institucija, kai ji leidžia laikantis nacionalinės teisės aktų ir kaip atsargumo priemonė pasinaudoti teisėsaugos institucijomis, kad įveiktų galimą įmonės pasipriešinimą Komisijos sprendimu įsakyti atlikti patikrinimui, įskaitant ir plombų uždėjimą. Precedentų teisėje numatyta, kad nacionalinė teisminė institucija gali konkrečiai Komisijos paprašyti kitos informacijos, kurios jai reikia kontrolei vykdyti, o negavusi informacijos ji galėtų atsisakyti išduoti leidimą. Precedentų teisėje taip pat patvirtinama, kad nacionalinių teismų kompetencijai priklauso kontroliuoti, kaip taikomi nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys prievartos priemonių taikymą. Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų aktyviai bendradarbiauti naudodamosi Komisijos tiriamosiomis galiomis.

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

(41) Kai konkrečios įmonės ir asmenys laikosi Komisijos sprendimų, jie negali būti verčiami pripažinti, kad padarė pažeidimų, tačiau bet kuriuo atveju jie privalo atsakyti į faktinius klausimus ir pateikti dokumentus, netgi kai ši informacija gali būti panaudota prieš juos pačius arba kitus asmenis tokiems pažeidimams nustatyti.

(42) Siekiant skaidrumo visi Komisijos sprendimai, kurie nėra tik procedūrinio pobūdžio, turėtų būti plačiai skelbiami. Siekiant užtikrinti konkrečių įmonių teisę į gynybą, ypač teisę susipažinti su turima medžiaga, labai svarbu, kad būtų apsaugotos verslo paslaptys. Taip pat turi būti apsaugotos informacijos konfidencialumas, kuria keičiamasi savo sistemoje arba su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis.

(43) Šio reglamento laikymasis turėtų būti užtikrinamas atitinkamai taikant baudas ir delspinigius. Teisingumo Teismui turėtų būti suteikta neribota jurisdikcija šiuo atžvilgiu remiantis Sutarties 229 straipsniu.

(44) Reikėtų stebėti sąlygas, kuriomis trečiojoje šalyse kuriamos koncentracijos, apimančios įmones, kurios turi buveinę ir kurių pagrindinės veiklos sritys yra Bendrijoje, ir todėl būtina numatyti, kad Taryba galėtų suteikti Komisijai atitinkamą mandatą derėtis siekiant, kad šios įmonės nebūtų diskriminuojamos.

(45) Šiuo Reglamentu jokių būdu neatimamos kolektyvinės darbuotojų teisės, pripažintos konkrečiose įmonėse, ir visiškai išlieka įsipareigojimas informuoti ir konsultuoti jų pripažintus atstovus remiantis Bendrijos ir nacionaline teise.

(46) Komisija turi galėti nustatyti išsamias taisykles šiam reglamentui įgyvendinti remiantis tvarka, kuria Komisija naudojasi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais. Kai Komisija tvirtina šias įgyvendinimo nuostatas, jai turi padėti Patariamasis komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai, kaip nustatyta 23 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nepažeidžiant 4 straipsnio 5 dalies ir 22 straipsnio, šis reglamentas taikomas visoms Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms kaip apibrėžta šiame straipsnyje.

2. Koncentracija veikia Bendrijos mastu, kai:

- visų konkrečių įmonių bendra pasaulinė apyvarta viršija 5 000 milijonų eurų; ir
- kiekvienos iš bent dviejų konkrečių įmonių bendra apyvarta Bendrijos mastu viršija 250 milijonų eurų,

išskyrus atvejus, kai kiekvienos įmonės apyvarta vienoje ir toje pačioje valstybėje narėje yra ne mažesnė kaip du trečdaliai jos bendrosios apyvartos Bendrijos mastu.

3. Koncentracija, kuri neatitinka 2 dalyje nustatytų ribų, veikia Bendrijos mastu, kai:

- visų konkrečių įmonių bendra pasaulinė apyvarta viršija 2 500 milijonų eurų;
- kiekvienoje iš bent trijų valstybių narių, bendra visų konkrečių įmonių apyvarta viršija 100 milijonų eurų;
- kiekvienoje iš bent trijų b punkte minėtų valstybių narių, kiekvienos iš bent dviejų konkrečių įmonių bendra apyvarta viršija 25 milijonus eurų; ir
- kiekvienos iš bent dviejų konkrečių įmonių bendra apyvarta Bendrijos mastu viršija 100 milijonų eurų,

išskyrus atvejus, kai kiekvienos įmonės apyvarta vienoje ir toje pačioje valstybėje narėje yra ne mažesnė kaip du trečdaliai jos bendrosios apyvartos Bendrijos mastu.

4. Remdamasi statistiniais duomenimis, kuriuos gali reguliariai teikti valstybės narės, Komisija atsiskaito Tarybai už 2 ir 3 dalyse numatytų ribų ir kriterijų įgyvendinimą iki 2009 m. liepos 1 d. ir gali teikti pasiūlymus remiantis 5 dalimi.

5. Remdamasi 4 dalyje nurodyta ataskaita ir Komisijos pasiūlymais, Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali pakeisti 3 dalyje nurodytas ribas ir kriterijus.

2 straipsnis

Koncentracijų vertinimas

1. Taikant šį reglamentą koncentracijos įvertinamos remiantis šio reglamento tikslais ir vadovaujantis nuostatomis siekiant nustatyti, ar jos suderinamos ar nesuderinamos su bendrąja rinka.

Atlikdama tokį įvertinimą Komisija atsižvelgia į:

- poreikį palaikyti ir plėtoti veiksmingą konkurenciją bendrojoje rinkoje, tarp kitų kausimų, atsižvelgiant į visų susijusių rinkų struktūras ir realią arba potencialią Bendrijos viduje arba už jos ribų esančių įmonių konkurenciją;

b) koncentracijoje dalyvaujančių įmonių padėtį rinkoje, jų ekonominį ir finansinį pajėgumą, tiekėjams ir vartotojams prieinamas alternatyvas, jų galimybę naudotis tiekimo arba realizacijos rinkomis, bet kokius teisinius ar kitokio pobūdžio patekimo į rinką barjerus, atitinkamų prekių ir paslaugų pasiūlos ir paklausos tendencijas, tarpinių ir galutinių vartotojų interesus, techninės ir ekonominės pažangos plėtrą, kiek ji yra naudinga vartotojams ir nesudaro kliūčių konkurencijai.

2. Koncentracija, kuri nesukuria ar nesustiprina dominuojančios padėties, ir dėl to nėra itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, laikoma suderinama su bendrąja rinka.

3. Koncentracija, kuri sukuria arba sustiprina dominuojančią padėtį, ir dėl to itin apribojama veiksminga konkurencija bendrojoje rinkoje arba didelėje jos dalyje, yra laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

4. Jeigu steigiant bendrą įmonę, dėl kurios atsiranda 3 straipsnyje numatyta koncentracija, siekiama koordinuoti likusių nepriklausomų įmonių konkurencinį elgesį arba dėl tokio įsteigimo pasidaro įmanoma koordinuoti likusių nepriklausomų įmonių konkurencinį elgesį, toks koordinavimas vertinamas Sutarties 81 straipsnio 1 dalyje numatytuose kriterijuose nustatyta tvarka siekiant nustatyti, ar tokia veikla suderinama su bendrąja rinka.

5. Atlikdama tokį vertinimą Komisija ypač atsižvelgia į tai, ar:

— dvi arba daugiau patronuojančių bendrovių toliau iš esmės veikia toje pačioje rinkoje kaip bendra įmonė, ar bendros įmonės vartotojų arba tiekėjų rinkoje, ar kaimyninėje su šia rinka artimai susijusioje rinkoje,

— dėl koordinacijos, kuri yra tiesioginis bendros įmonės kūrimo padarinys, konkrečioms įmonėms atsiranda galimybė panaiškinti konkurenciją didelei daliai konkrečių produktų arba paslaugų.

3 straipsnis

Koncentracijos sąvokos apibrėžimas

1. Laikoma, kad koncentracija vykdoma, kai atsiranda ilgalaikių kontrolės pokyčių dėl:

a) dviejų arba daugiau anksčiau savarankiškų įmonių arba jų dalių susijungimo, arba

b) įsigijimo, kai įmonę įsigijo vienas arba daugiau asmenų, kurie jau kontroliuoja bent vieną įmonę, arba kai įmonę įsigijo viena ar daugiau įmonių pirkdamos vertybinius popierius arba turtą, sudarius sutartį arba kitomis priemonėmis, kurios leidžia tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti visą arba dalį vienos arba daugiau kitų įmonių.

2. Kontrolė susideda iš teisių, sutarčių arba kitų priemonių, kurios kiekviena atskirai arba visos kartu atsižvelgiant į teisės ar fakto aplinkybes, suteikia galimybę daryti didelę įtaką įmonei, ypač naudojantis:

a) nuosavybės teise arba teise naudotis visu arba dalimi įmonės turto;

b) teisėmis ir sutartimis, kurios daro didelę įtaką formuojant įmonės organus, balsuojant arba priimant sprendimus.

3. Kontrolę gali įgyti asmenys arba įmonės, kurios:

a) yra teisių turėtojos arba turi teisių pagal konkrečias sutartis; arba

b) nebūdamos teisių turėtojos arba neturėdamos jų pagal tokias sutartis turi galią naudotis iš jų išplaukiančiomis teisėmis.

4. Bendros įmonės, kuri nuolat atlieka autonomiško ūkinio subjekto funkcijas, sukūrimas yra laikomas koncentracija, kaip apibrėžta 1 dalies b punkte.

5. Nelaikoma, kad atsiranda koncentracija, kai:

a) kredito įstaigos, kitos finansinės įstaigos arba draudimo bendrovės, kurių įprastinė veikla yra sandorių sudarymas arba prekyba vertybiniais popieriais savo iniciatyva arba kitų iniciatyva, laikinai turi vertybinių popierių, kurių jos įsigijo įmonėje siekdamos juos perparduoti su sąlyga, kad jos nesinaudoja balsavimo teise dėl šių vertybinių popierių siekdamos daryti įtaką šios įmonės konkurenciniam elgesiui, arba su sąlyga, kad jos naudojasi tokiais balsavimo teisėmis tik siekdamos perduoti visą arba dalį įmonės, arba jos turtą, arba šiuos vertybinius popierius, ir su sąlyga, kad šis perdavimas įvyksta per vienerius metus nuo įsigijimo dienos; paprašius Komisija gali pratęsti šį laikotarpį, kai tokios įstaigos arba bendrovės gali įrodyti, kad perdavimo pagrįstai nebuvo galima įvykdyti per nustatytą laikotarpį;

b) kontrolę įgyja pareigūnas pagal valstybės narės teisės aktus dėl įmonės likvidavimo, nemokumo, mokėjimų nutūkimo, kompromisinių susitarimų arba panašių procedūrų;

- c) 1 dalies b punkte nurodytas operacijas vykdo finansų holdingo bendrovės, nurodytos 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB, grindžiamos Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių ⁽¹⁾, 5 straipsnio 3 dalyje, tačiau su sąlyga, kad holdingo bendrovėje turimomis balsavimo teisėmis jos naudojasi, ypač skiriant įmonės, kurioje jos turi akcijų, administravimo arba priežiūros organų narius, tik kad išsaugotų pilną šių investicijų vertę, o ne tiesiogiai arba netiesiogiai darytų įtaką šių įmonių konkurenciniam elgesiui.

4 straipsnis

Išankstinis pranešimas apie koncentracijas ir klausimo prieš pranešant apie koncentraciją perdavimas pranešančiųjų šalių prašymu

1. Apie šiame reglamente apibrėžtą Bendrijos mastu veikiančią koncentraciją pranešama Komisijai prieš ją pradedant veikti po susitarimo sudarymo, viešo konkurso paskelbimo arba kontrolinės akcijų dalies įsigijimo.

Pranešti taip pat galima, kai konkrečios įmonės įrodo Komisijai savo sąžiningus ketinimus sudaryti susitarimą arba, jeigu skelbiamas viešas konkursas, kai jos viešai paskelbia apie ketinimą pateikti paraišką, jeigu dėl numatomo susitarimo arba paraiškos atsirastų Bendrijos mastu veikianti koncentracija.

Šiame reglamente terminas „koncentracija, apie kurią pranešta“ taip pat apima numatomas koncentracijas, apie kurias pranešta pagal antrąją šios dalies pastraipą. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse terminas „koncentracija“ apima numatomas koncentracijas, kaip apibrėžta antroje pastraipoje.

2. Apie koncentraciją, kurią sudaro susijungimas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies a punkte arba kuri atsiranda dėl bendros kontrolės įsigijimo, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies b punkte, praneša bendrai atitinkamai susijungusios arba bendrą kontrolę įgijusios šalys. Visais kitais atvejais pranešimą perduoda asmuo arba įmonė, įsigijusi visą arba dalį vienos arba daugiau įmonių kontrolės.

3. Kai Komisija nustato, kad koncentracijai, apie kurią pranešta, taikomas šis reglamentas, ji paskelbia apie pranešimą, tuo pat metu nurodydama konkrečių įmonių pavadinimus, jų kilmės šalį, koncentracijos pobūdį ir susijusius ūkio sektorius. Komisija atsižvelgia į įmonių teisėtus interesus apsaugoti savo verslo paslaptis.

4. Prieš pranešant apie koncentraciją, kaip apibrėžta 1 dalyje, 2 dalyje nurodyti asmenys ar įmonės gali informuoti Komisiją

pateikdami argumentuotą pareiškimą, kad koncentracija gali turėti dideli poveikį konkurencijai valstybės narės rinkoje, kuri turi visus atskiros rinkos požymius, ir todėl valstybė narė turėtų visiškai arba iš dalies ją patikrinti.

Komisija nedelsdama perduoda šį pareiškimą visoms valstybėms narėms. Argumentuotame pareiškime minėta valstybė narė per 15 darbo dienų nuo pareiškimo gavimo praneša apie savo sutikimą arba nesutikimą su prašymu perduoti šį klausimą. Kai valstybė narė nepriima jokio sprendimo per šį laikotarpį, laikoma, kad ji sutiko.

Nebent valstybė narė nebūtų sutikusi, Komisija, kai ji mano, kad egzistuoja tokia atskira rinka ir kad koncentracija gali daryti didelį poveikį tai rinkai, gali nuspręsti perduoti visą arba dalį šio klausimo svarstyti kompetentingoms valstybės narės institucijoms turint omenyje, kad bus taikomi valstybės nacionalinės konkurencijos teisės aktai.

Sprendimas perduoti ar neperduoti svarstyti klausimą remiantis trečiąja šios dalies pastraipa priimamas per 25 darbo dienas nuo dienos, kai Komisija gauna argumentuotą pareiškimą. Komisija informuoja kitas valstybes nares, konkrečius asmenis ar įmones apie savo sprendimą. Jeigu Komisija per šį laikotarpį nepriima sprendimo, laikoma, kad ji priėmė sprendimą perduoti svarstyti atvejį remiantis konkrečių asmenų arba įmonių pateiktu pareiškimu.

Jeigu Komisija nusprendžia arba laikoma, kad ji nusprendė pagal trečiąją ir ketvirtąją šios dalies pastraipas perduoti svarstyti visą klausimą, joks pranešimas nebus siunčiamas pagal 1 dalį ir taikomi nacionalinės konkurencijos teisės aktai. 9 straipsnio 6–9 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

5. Jeigu atsiranda, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, koncentracija, kuri neveikia Bendrijos mastu, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, ir kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių nacionalinės konkurencijos teisės aktais, 2 dalyje nurodyti asmenys arba įmonės prieš bet koki pranešimą kompetentingoms institucijoms praneša Komisijai argumentuotu pareiškimu, kad koncentraciją turi patikrinti Komisija.

Komisija nedelsdama perduoda šį pareiškimą visoms valstybėms narėms.

Bet kuri valstybė narė, kurios kompetencijai pagal nacionalinės konkurencijos teisės aktus priklauso tikrinti koncentraciją, gali per 15 darbo dienų nuo argumentuoto pareiškimo gavimo pareikšti savo nesutikimą dėl prašymo perduoti klausimo svarstymą.

Kai bent viena tokia valstybė narė pareiškė savo nesutikimą trečiojoje šios dalies pastraipoje nustatyta tvarka per 15 darbo dienų laikotarpį, klausimo svarstymas neperduodamas. Komisija nedelsdama informuoja valstybes nares ir konkrečius asmenis arba įmones apie tokį nesutikimą.

⁽¹⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL L 178, 2003 7 17, p. 16).

Kai nei viena valstybė narė nepareiškė savo nesutikimo trečiojoje šios dalies pastraipoje nustatyta tvarka per 15 darbo dienų laikotarpį, laikoma, kad koncentracija veikia Bendrijos mastu ir apie ją pranešama Komisijai 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka. Tokiose situacijose nei viena valstybė narė netaiko savo nacionalinės koncentracijos teisės aktų koncentracijai.

6. Komisija praneša Tarybai apie 4 ir 5 dalių veikimą iki 2009 m. liepos 1 d. Remiantis šia ataskaita ir Komisijos pasiūlymu Taryba, veikdama kvalifikuota balsų dauguma, gali pakeisti 4 ir 5 dalis.

5 straipsnis

Apyvartos apskaičiavimas

1. Šiame reglamente bendra apyvarta susideda iš sumų, kurias konkrečios įmonės gauna ankstesniais finansiniais metais iš produktų pardavimo ir paslaugų teikimo, kai tai yra įmonių įprastinė veikla, atėmus pardavimo nuolaidas, pridėtinės vertės mokesčių ir kitus tiesiogiai su apyvarta susijusius mokesčius. Konkrečios įmonės bendra apyvarta neapima 4 dalyje nurodytoms įmonėms parduotų produktų arba suteiktų paslaugų.

Apyvarta Bendrijoje arba valstybėje narėje apima įmonėms arba vartotojams parduotus produktus arba paslaugas atitinkamai Bendrijoje arba toje valstybėje narėje.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai koncentracija susideda iš vienos arba daugiau įmonių įsigytų dalių, kurios įsteigtos arba neįsteigtos kaip juridiniai asmenys, skaičiuojama tik tų dalių, kurios dalyvauja koncentracijoje, apyvarta atsižvelgiant į pardavėją arba pardavėjus.

Tačiau du arba daugiau sandorių, kaip apibrėžta pirmojoje šios dalies pastraipoje, kuriuos per dviejų metų laikotarpį sudaro tie patys asmenys arba įmonės, laikomi viena ir ta pačia koncentracija, kuri atsiranda paskutinio sandorio sudarymo metu.

3. Vietoj apyvartos skaičiuojami šie dalykai:

a) kredito įstaigose ir kitose finansinėse įstaigose šių pajamų rūšių suma, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 86/635/EEB ⁽¹⁾, atskaičius pridėtinės vertės mokesčių ir kitus su šiomis pajamų rūšimis susijusius mokesčius tam tikrais atvejais:

i) pajamos iš palūkanų ir panašios pajamos;

ii) pajamos iš vertybinių popierių:

— pajamos iš akcijų ir kitų kintamų pajamų vertybinių popierių,

— pajamos iš dalyvavimo kitų įmonių kapitale,

— pajamos iš akcijų susijusiose įmonėse;

iii) gautini komisiniai;

iv) grynas pelnas iš finansinių operacijų;

v) kitas veiklos pelnas.

Kredito arba finansinės įstaigos apyvartą Bendrijoje arba valstybėje narėje, kaip nurodyta pirmiau, sudaro pajamų rūšys, kurias gauna tos įstaigos Bendrijoje arba konkrečioje valstybėje narėje įsteigtas atitinkamas filialas arba skyrius;

b) draudimo įmonėse apdrausta bendrų draudimo įmokų suma, kurią sudaro visos sumos, gautos arba gautinos pagal draudimo įmonių išduotas arba jų vardu išduotas draudimo sutartis, taip pat įskaitant išmokamas perdraudimo įmokas, atskaičius mokesčius ir parafiskalinius įnašus arba rinkliavas, uždedamas atsižvelgiant į individualias draudimo įmokas arba bendrą draudimo įmokų apimtį; atsižvelgiant į 1 straipsnio 2 dalies b punktą ir 3 dalies b, c ir d punktus bei paskutinės 1 straipsnio 2 ir 3 dalių pastraipą, apskaičiuojamos ir bendros draudimo įmokos, gautos iš Bendrijos gyventojų ir atitinkamai vienos valstybės narės.

4. Nepažeidžiant 2 dalies, bendra konkrečios įmonės apyvarta šiame reglamente apskaičiuojama kartu sudedant šių įmonių apyvartas:

a) konkrečios įmonės;

b) tų įmonių, kuriose konkreti įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai:

i) valdo daugiau nei pusę kapitalo arba verslo turto; arba

ii) turi įgaliojimus naudotis daugiau nei puse balsavimo teisėmis; arba

iii) turi įgaliojimus skirti daugiau nei pusę narių į priežiūros tarybą, valdybą arba įmones teisiškai atstovaujančias institucijas; arba

iv) turi įmonės valdymo teisę;

c) įmonių, turinčių konkrečioje įmonėje b punkte išvardytas teises arba įgaliojimus;

d) įmonių, kuriose c punkte nurodyta įmonė turi b punkte išvardytas teises ar įgaliojimus;

e) įmonių, kuriose a–d punktuose nurodytos dvi arba daugiau įmonių bendrai turi b punkte išvardytas teises ar įgaliojimus.

⁽¹⁾ OL L 372, 1986 12 31, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB.

5. Kai konkrečios įmonės dėl koncentracijos bendrai turi 4 dalies b punkte išvardytas teises ar įgaliojimus, apskaičiuojant konkrečių įmonių bendrą apyvartą šiame reglamente:

- a) neatsižvelgiama į apyvartą, susijusią su produktų pardavimu arba paslaugų teikimu, vykstančiu tarp bendros įmonės ir kiekvienos iš konkrečių įmonių arba bet kurios kitos įmonės, susijusios su viena iš jų, kaip nurodyta 4 dalies b–e punktuose;
- b) atsižvelgiama į apyvartą, susijusią su produktų pardavimu arba paslaugų teikimu, vykstančiu tarp bendros įmonės ir bet kurių trečiųjų įmonių. Ši apyvarta proporcingai ir lygiai padalijama konkrečioms įmonėms.

6 straipsnis

Pranešimų nagrinėjimas ir procedūrų pradžia

1. Komisija nagrinėja pranešimą, kai tik jį gauna.

- a) Nusprendusi, kad koncentracija, apie kurią pranešta, nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, ji tai patvirtina sprendimu.
- b) Nustačiusi, kad nors koncentracija, apie kurią pranešama, patenka į šio reglamento taikymo sritį, tačiau nekelia rimtų abejonių dėl suderinamumo su bendrąja rinka, Komisija nusprendžia neprieštarauti ir paskelbia, kad ši koncentracija yra suderinama su bendrąja rinka.

Laikoma, kad sprendimas, kuriuo koncentracija skelbiama suderinama su bendrąja rinka, apima apribojimus, tiesiogiai susijusius su ir būtinus koncentracijai vykdyti.

- c) Nepažeidžiant 2 dalies, kai Komisija nustato, kad koncentracija, apie kurią pranešta, patenka į šio reglamento taikymo sritį ir kelia rimtų abejonių dėl savo suderinamumo su bendrąja rinka, nusprendžiama pradėti procedūrą. Nepažeidžiant 9 straipsnio, tokia procedūra baigiama priimanč sprendimą kaip numatyta 8 straipsnio 1–4 dalyse, jei konkrečios įmonės Komisiją tenkinančiu būdu įrodo, kad jos atsisakė koncentracijos.

2. Kai Komisija nustato, kad po konkrečių įmonių padarytų pakeitimų koncentracija, apie kurią pranešta, nebekelia rimtų abejonių, kaip apibrėžta 1 dalies c punkte, ji paskelbia, kad koncentracija suderinama su bendrąja rinka remiantis 1 dalies b punktu.

Pagal 1 dalies b punktą Komisija gali prie savo sprendimo pridėti sąlygas ir išpareigojimus, skirtus užtikrinti, kad konkrečios įmonės laikosi savo išpareigojimų, kuriuos jos prisiėmė *vis-à-vis* Komisiją siekdamas padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka.

3. Komisija gali atšaukti sprendimą, kurį ji priėmė pagal 1 dalies a ir b punktus, kai:

- a) sprendimas remiasi neteisinga informacija, už kurią atsakinga viena iš įmonių, arba kai toks sprendimas gautas apgaulės būdu, arba
- b) įmonės pažeidė prie sprendimo pridedamą išpareigojimą.

4. 3 dalyje nurodytais atvejais Komisija gali priimti sprendimą pagal 1 dalį ir jos nevaržo 10 straipsnio 1 dalyje nurodyti terminai.

5. Komisija nedelsdama praneša apie savo sprendimą konkrečioms įmonėms ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

7 straipsnis

Koncentracijų sustabdymas

1. Bendrijos mastu veikianti koncentracija, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, arba kurią turi patikrinti Komisija pagal 4 straipsnio 5 dalį, neturi būti vykdoma iki pranešimo apie ją arba iki paskelbimo, kad ji suderinama su bendrąja rinka, remiantis sprendimu pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą, 8 straipsnio 1 dalį arba 8 straipsnio 2 dalį, arba remiantis prielaida pagal 10 straipsnio 6 dalį.

2. 1 dalyje neužkertamas kelias skelbti viešą konkursą arba sudaryti vertybinių popierių sandorių serijas, įskaitant tuos vertybinius popierius, kuriuos galima paversti kitais vertybiniais popieriais, kuriais galima prekiauti rinkoje, pavyzdžiui, vertybinių popierių biržoje, ir kai šiais vertybiniais popieriais iš įvairių pardavėjų įgyjama kontrolė, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, jeigu:

- a) apie koncentraciją nedelsiant pranešama Komisijai remiantis 4 straipsniu; ir
- b) vertybinių popierių įgijėjas nesinaudoja konkrečių vertybinių popierių teikiamomis balsavimo teisėmis arba jomis naudojasi tik siekdamas išlaikyti visą savo investicijų vertę remdamasis Komisijos numatyta nukrypti leidžiančia nuostata pagal 3 dalį.

3. Gavusi prašymą Komisija gali leisti nukrypti nuo 1 ir 2 dalyse numatytų išpareigojimų. Prašymas leisti pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata turi būti argumentuotas. Svarstydama prašymą Komisija atsižvelgia, *inter alia*, į veiklos nutraukimo padarinius vienai arba daugiau su koncentracija susijusių įmonių arba trečiajai šaliai bei į koncentracijos keliamą grėsmę konkurencijai. Tokia nukrypti leidžianti nuostata gali priklausyti nuo sąlygų ir išpareigojimų, kad būtų užtikrintos veiksmingos konkurencijos sąlygos. Galima kreiptis dėl nukrypti leidžiančios nuostatos ir ji gali būti suteikta bet kuriuo metu, nesvarbu, ar prieš pranešimą, ar po sandorio.

4. Bet kurio sandorio, kuris buvo atliktas pažeidžiant 1 dalį, galiojimas priklauso nuo sprendimo pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba 8 straipsnio 1, 2 arba 3 dalis, arba prielaidą pagal 10 straipsnio 6 dalį.

Tačiau šis straipsnis neturi jokių padarinių vertybinių popierių sandorių galiojimui, įskaitant tuos vertybinius popierius, kuriuos galima paversti kitais vertybiniais popieriais, kuriais galima prekiauti rinkoje, pavyzdžiui, vertybinių popierių biržoje, nebent jei pirkėjas ir pardavėjas žinojo arba turėjo žinoti, kad sandoris atliktas pažeidžiant 1 dalį.

8 straipsnis

Komisijos įgaliojimai priimti sprendimus

1. Kai Komisija nustato, kad koncentracija, apie kurią pranešta, atitinka 2 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus, o 2 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus, ji priima sprendimą, skelbiantį, kad koncentracija suderinama su bendrąja rinka.

Laikoma, kad sprendimas, kuriuo koncentracija skelbiama suderinama su bendrąja rinka, apima apribojimus, tiesiogiai susijusius su koncentracijos vykdymu ir būtinus jai vykdyti.

2. Kai Komisija nustato, kad po konkrečių įmonių padarytų pakeitimų, koncentracija, apie kurią pranešta, atitinka 2 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus, o 2 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus, ji priima sprendimą skelbiantį, kad koncentracija suderinama su bendrąja rinka.

Komisija gali prie savo sprendimo pridėti sąlygas ir įsipareigojimus, skirtus užtikrinti, kad konkrečios įmonės laikosi savo įsipareigojimų, kuriuos jos prisiėmė vis-à-vis Komisiją siekdamos padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka.

Laikoma, kad sprendimas, kuriuo koncentracija skelbiama suderinama su bendrąja rinka, apima apribojimus, tiesiogiai susijusius su koncentracijos vykdymu ir būtinus jai vykdyti.

3. Kai Komisija nustato, kad koncentracija, apie kurią pranešta, atitinka 2 straipsnio 3 dalyje išdėstytus kriterijus arba 2 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais neatitinka Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, ji priima sprendimą skelbiantį, kad koncentracija nėra suderinama su bendrąja rinka.

4. Kai Komisija nustato, kad koncentracija:

- a) jau vykdoma ir kad ji buvo paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka, arba
- b) vykdoma pažeidžiant pagal 2 dalį priimto sprendimo sąlygą, o sprendime nurodoma, kad nevykdant šios sąlygos koncentracija atitiktų 2 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus arba 2 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais neatitiktų Sutarties 81 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų,

Komisija gali:

- reikalauti konkrečių įmonių nutraukti koncentraciją, ypač nutraukiant susijungimą arba perduodant visas įsigytas akcijas arba turtą, kad būtų galima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija dar nebuvo vykdoma; tokiomis aplinkybėmis, kai negalima grįžti į pradinę padėtį, kai koncentracija dar nebuvo vykdoma, nutraukiant koncentraciją, Komisija gali imtis kitų priemonių, kurios tinka siekiant, kad kiek įmanoma geriau būtų grįžta į šią padėtį,
- nustatyti bet kokią kitą tinkamą priemonę siekiant užtikrinti, kad konkrečios įmonės nutrauktų koncentraciją arba imtųsi kitų grąžinamųjų priemonių, kaip reikalaujama jos sprendime.

Pirmosios šios dalies pastraipos a punkte numatytais atvejais pagal 3 dalį priimtu sprendimu arba atskiru sprendimu gali būti nustatyta taikyti šioje pastraipoje nurodytas priemonės.

5. Komisija gali imtis laikinųjų priemonių, kurios tinka atkurti ar palaikyti veiksmingos konkurencijos sąlygas, kai koncentracija:

- a) pradėta vykdyti pažeidžiant 7 straipsnį ir dar nebuvo priimtas sprendimas, ar koncentracija suderinama su bendrąja rinka;
- b) pradėta vykdyti pažeidžiant prie pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba šio straipsnio 2 dalį priimto sprendimo pridėtą sąlygą;
- c) jau įvykdyta ir yra paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka.

6. Komisija gali atšaukti sprendimą, kurį ji priėmė pagal 1 ir 2 dalis, kai:

- a) paskelbimas dėl suderinamumo remiasi neteisinga informacija, už kurią atsakinga viena iš įmonių, arba kai toks sprendimas gautas apgaulės būdu; arba
- b) įmonės pažeidė prie sprendimo pridėdamą įsipareigojimą.

7. Komisija gali priimti sprendimą pagal 1–3 dalis, ir jos nevaržo 10 straipsnio 3 dalyje nurodyti laiko apribojimai, kai:

- a) ji nustato, kad koncentracija įvykdyta
 - i) pažeidžiant prie pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą priimto sprendimo pridėtą sąlygą, arba
 - ii) pažeidžiant prie pagal 2 dalį ir 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimto sprendimo pridėtą sąlygą, kai šiame sprendime nustatyta, kad nevykdant šios sąlygos kiltų rimtų abejonių, ar koncentracija suderinama su bendrąja rinka; arba
- b) sprendimas atšauktas pagal 6 dalį.

8. Komisija nedelsdama praneša apie savo sprendimą konkrečioms įmonėms ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

9 straipsnis

Klausimo perdavimas spręsti valstybių narių kompetentingoms institucijoms

1. Toliau nurodytomis sąlygomis Komisija gali priimti sprendimą perduoti suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai medžiagą apie koncentraciją, apie kurią buvo pranešta. Apie tokią sprendimą nedelsiant pranešama koncentracijoje dalyvaujančioms įmonėms ir kompetentingoms valstybių narių institucijoms.

2. Per 15 darbo dienų nuo pranešimo nuorašo gavimo dienos valstybė narė savo iniciatyva arba Komisijos kvietimu gali informuoti Komisiją, kad ji praneša konkrečioms įmonėms, kad:

- a) koncentracija kelia didelę grėsmę konkurencijai valstybėje narėje esančioje rinkoje, kuri turi visus atskiros rinkos požymius, arba
- b) koncentracija daro poveikį konkurencijai valstybėje narėje esančioje rinkoje, kuri turi visus atskiros rinkos požymius ir kuri neužima didelės bendrosios rinkos dalies.

3. Jeigu Komisija, atsižvelgdama į atitinkamų prekių ar paslaugų rinką bei į 7 dalyje apibrėžtą nagrinėjamą geografinę orientacinę rinką, mano, kad tai yra atskira rinka ir kad toks pavojus konkurencijai egzistuoja, ji gali:

- a) pati išnagrinėti atvejį pagal šį reglamentą, arba
- b) perduoti šį klausimą visą ar jo dalį nagrinėti kompetentingai suinteresuotos valstybės narės institucijai taikant tos valstybės narės nacionalinės konkurencijos teisės aktus.

Tačiau jeigu Komisija nustato, kad tokia atskira rinka arba grėsmė jai neegzistuoja, ji priima konkrečiai valstybei narei skirtą sprendimą ir pati ima nagrinėti šį atvejį šiame reglamente nustatyta tvarka.

Tais atvejais, kai valstybė narė informuoja Komisiją pagal 2 dalies b punktą, kad koncentracija daro poveikį konkurencijai jos teritorijoje esančioje atskiroje rinkoje, kuri neužima didelės bendrosios rinkos dalies, Komisija perduoda visą arba dalį su konkrečia atskira rinka susijusio atvejo medžiagos, jeigu ji mano, kad tokiai atskirai rinkai daromas poveikis.

4. Sprendimas perduoti medžiagą arba jos neperduoti pagal 3 dalį priimamas:

- a) paprastai per 10 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą laikotarpį, kai Komisija pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą nepradėjo procedūros, arba
- b) ne daugiau kaip per 65 darbo dienas nuo pranešimo apie konkrečią koncentraciją, kai Komisija pradėjo procedūrą pagal 6 straipsnio 1 dalies c punktą nesiimdama parengiamųjų priemonių, kad pagal 8 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis nustatytų būtinas priemones palaikyti arba atkurti veiksmingai konkurencijai konkrečioje rinkoje.

5. Jeigu per 4 dalies b punkte nurodytas 65 darbo dienas Komisija, nepaisant konkrečios valstybės narės priminimo, nepriėmė sprendimo dėl klausimo perdavimo pagal 3 dalį bei nesiėmė 4 dalies b punkte nurodytų parengiamųjų priemonių, laikoma, kad ji priėmė sprendimą perduoti klausimą konkrečiai valstybei narei 3 dalies b punkte nustatyta tvarka.

6. Valstybės narės kompetentinga institucija priima sprendimą dėl atvejo be reikalo nedelsdama.

Per 45 darbo dienas nuo Komisijos įvykdyto klausimo perdavimo konkrečios valstybės narės kompetentinga institucija informuoja konkrečias įmones apie preliminarious konkurencijos vertinimo rezultatus ir, jeigu reikia, kokių tolesnių veiksmų ji siūlo imtis. Konkreti valstybė narė gali išimties tvarka sustabdyti šį terminą, kai jai įmonės nepateikė būtinos informacijos, kaip numatyta jos nacionalinės konkurencijos teisės aktuose.

Kai pagal nacionalinės teisės aktus pranešimas būtinas, 45 darbo dienų laikotarpis prasideda darbo dieną po pilno pranešimo gavimo iš tos valstybės narės kompetentingos institucijos.

7. Geografinę orientacinę rinką sudaro zona, kurioje konkrečios įmonės susijusios su produktų arba paslaugų pasiūla ir paklausa, kurioje konkurencijos sąlygos yra pakankamai homogeniškos ir kuri skiriasi nuo kaimyninių zonų, kadangi konkurencijos sąlygos šiose zonose pastebimai skiriasi. Atliekant šį vertinimą reikia ypač atsižvelgti į konkrečių produktų arba paslaugų pobūdį ir savybes, į barjerų įvežimui egzistavimą ir vartotojų preferencijas, į įmonių užimamų rinkos dalių pastebimus skirtumus palyginus su konkrečia zona ir kaimyninėmis zonomis arba į didelius kainų skirtumus.

8. Taikant šio straipsnio nuostatas, konkreti valstybė narė gali imtis tik tų priemonių, kurios yra būtinos apsaugoti arba atkurti veiksmingą konkurenciją konkrečioje rinkoje.

9. Remiantis atitinkamomis Sutarties nuostatomis, bet kuri valstybė narė gali kreiptis į Teisingumo Teismą, ypač prašydama taikyti Sutarties 243 straipsnį, kad būtų taikomi jos nacionalinės konkurencijos teisės aktai.

10 straipsnis

Procedūrų pradėjimo ir sprendimų priėmimo terminai

1. Nepažeidžiant 6 straipsnio 4 dalies, 6 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai priimami ne vėliau kaip per 25 darbo dienas. Šis terminas prasideda darbo dieną po pranešimo gavimo, o jeigu su pranešimu pateikiama nepilna informacija – darbo dieną po pilnos informacijos gavimo.

Laikotarpis prailginamas 35 darbo dienomis, kai Komisija gauna valstybės narės prašymą 9 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka arba kai konkrečios įmonės pateikia išipareigojimus remiantis 6 straipsnio 2 dalimi siekdamas padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka.

2. Sprendimai dėl koncentracijų, apie kurias pranešta, remiantis 8 straipsnio 1 arba 2 dalimis priimami kaip įmanoma greičiau, kai išaiškėja, kad nebėra 6 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų rimtų abejonių, ypač padarius konkrečių koncentracijų pakeitimus, o sprendimai priimami ne vėliau kaip per 3 dalyje nustatytą terminą.

3. Nepažeidžiant 8 straipsnio 7 dalies, sprendimai dėl koncentracijų, apie kurias pranešta, remiantis 8 straipsnio 1–3 dalimis priimami ne vėliau kaip per 90 darbo dienų nuo dienos, kai pradėta procedūra. Šis laikotarpis pratęsiamas iki 105 darbo dienų, kai konkrečios įmonės pateikia išipareigojimus remiantis 8 straipsnio 2 dalies antrąja pastraipa, siekdamas padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka, išskyrus, kai pasiūloma prisiminti šiuos išipareigojimus nepraėjus 55 darbo dienoms nuo procedūros pradžios.

Pirmoje šios dalies pastraipoje nurodyti terminai panašiai pratęsimi, jeigu pranešančios šalys šiuo tikslu pateikia prašymą ne vėliau nei per 15 darbo dienų nuo procedūros pradžios remiantis 6 straipsnio 1 dalies c punktu. Pranešančios šalys gali pateikti tik vieną tokių prašymą. Taip pat bet kuriuo metu nuo procedūros pradžios, pirmoje šios dalies pastraipoje nustatytus terminus Komisija gali pratęsti pranešančių šalių sutikimu. Bendra pagal šią pastraipą pratęsto termino arba pratęstų terminų trukmė neviršija 20 darbo dienų.

4. 1 ir 3 dalyse nustatyti laikotarpiai išimties tvarka sustabdomi, kai dėl aplinkybių, susijusių su viena iš su koncentracijoje dalyvaujančių įmonių, Komisija turi prašyti informacijos pagal 11 straipsnį priimtu sprendimu arba įsakyti atlikti patikrinimą pagal 13 straipsnį priimtu sprendimu.

Pirmoji šios dalies pastraipa taip pat taikoma 9 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytam laikotarpiui.

5. Kai Teisingumo Teismas priima sprendimą, kuris anuliuoja visą arba dalį Komisijos sprendimo, kuriuo nustatytas šiame straipsnyje numatytas terminas, Komisija iš naujo patikrina koncentraciją siekdama priimti sprendimą pagal 6 straipsnio 1 dalį.

Koncentracija iš naujo patikrinama atsižvelgiant į dabartinės rinkos sąlygas.

Pranešančios šalys nedelsdamos pateikia naują pranešimą arba pranešimo originalo papildymą, kai pranešimo originalas tampa nebeįsamius dėl rinkos sąlygose arba pateiktoje informacijoje atsiradusių pokyčių. Kai tokių pokyčių nėra, šalys nedelsdamos patvirtina šį faktą.

1 dalyje nustatyti terminai prasideda darbo dieną po pilnos informacijos naujame pranešime, papildomame pranešime arba patvirtinime gavimo, kaip apibrėžta trečiojoje šios dalies pastraipoje.

Antroji ir trečioji šios dalies pastraipos taikomos 6 straipsnio 4 dalyje ir 8 straipsnio 7 dalyje nurodytais atvejais.

6. Kai Komisija nepriima sprendimo remiantis 6 straipsnio 1 dalies b ir c punktais, 8 straipsnio 1, 2 ar 3 dalimis per atitinkamai 1 ir 3 dalyse nustatytą terminą, laikoma, kad koncentracija paskelbta suderinama su bendrąja rinka nepažeidžiant 9 straipsnio.

11 straipsnis

Informacijos reikalavimas

1. Vykdydama šiuo reglamentu jai priskirtas pareigas, Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu reikalauti 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų asmenų bei iš įmonių ir jų asociacijų suteikti visą reikalingą informaciją.

2. Siųsdama asmeniui, įmonei arba įmonių asociacijai paprastą prašymą suteikti informaciją, Komisija nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato terminą, per kurį informacija turi būti suteikta, taip pat nustato ir 14 straipsnyje numatytas baudas už neteisingos arba klaidinančios informacijos pateikimą.

3. Kai Komisija savo sprendimu prašo asmens, įmonės arba įmonių asociacijos suteikti informaciją, ji nurodo prašymo teisinį pagrindą ir tikslą, nurodo, kokios informacijos reikia, ir nustato terminą, per kurį informacija turi būti suteikta. Ji taip pat nurodo 14 straipsnyje numatytas baudas ir nurodo arba skiria 15 straipsnyje numatytas baudas. Toliau ji nurodo teisę kreiptis į Teisingumo Teismą, kad šis peržiūrėtų sprendimą.

4. Įmonių savininkai arba jų atstovai, o jeigu juridiniai asmenys, bendrovės, įmonės ar asociacijos neturi juridinio asmens statuso, tai asmenys, kurie įgalioti juos atstovauti pagal įstatymus arba jų įstatus, pateikia prašomą informaciją konkrečios įmonės vardu. Tinkamai įgalioti asmenys gali pateikti informaciją savo klientų vardu. Pastarieji visiškai atsakingi, jeigu pateikta informacija nepilna, neteisinga ar klaidinanti.

5. Komisija nedelsdama nusiunčia savo pagal 3 dalį priimto sprendimo nuorašą valstybės narės, kurios teritorijoje gyvena asmuo arba įmonė turi savo buveinę ar yra įsikūrusi įmonių asociacija, kompetentingai institucijai ir valstybės narės, kurios teritorijoje daromas poveikis, kompetentingai institucijai. Konkrečiu valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu, Komisija taip pat nusiunčia šiai institucijai paprastų prašymų suteikti su koncentracija, apie kurią pranešta, susijusią informaciją, nuorašus.

6. Komisijos prašymu valstybių narių Vyriausybės ir kompetentingos institucijos Komisijai teikia visą informaciją, būtiną šiuo reglamentu paskirtoms pareigoms vykdyti.

7. Siekdamą atlikti šiame reglamente jai paskirtas pareigas, Komisija gali apklausti bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, kuris sutinka būti apklaustas siekiant surinkti informaciją, susijusią su tyrimo objektu. Apklauskos, kuri gali vykti telefonu arba kitomis elektroninėmis priemonėmis, pradžioje Komisija nurodo apklauskos teisinį pagrindą ir tikslą.

Kai apklausa nevyksta Komisijos patalpose, telefonu arba elektroninėmis priemonėmis, Komisija iš anksto informuoja valstybės narės, kurios teritorijoje vyksta apklausa, kompetentingą instituciją. Jeigu tos valstybės narės kompetentinga institucija taip reikalauja, tos institucijos pareigūnai gali padėti pareigūnams ir kitiems Komisijos įgaliotiems asmenims vykdyti apklausą.

12 straipsnis

Valstybių narių institucijų atliekami patikrinimai

1. Komisijos prašymu valstybių narių kompetentingos institucijos atlieka patikrinimus, kuriuos Komisija laiko būtinais pagal 13 straipsnio 1 dalį arba kuriuos įsakoma atlikti pagal 13 straipsnio 4 dalį priimtu sprendimu. Valstybių narių kompetentingų institucijų pareigūnai, kurie atsakingi už šių patikrinimų atlikimą, taip pat jų įgalioti arba paskirti asmenys naudojami savo galiomis jų nacionalinės teisės nustatyta tvarka.

2. Jeigu jų paprašo Komisija arba valstybės narės, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, kompetentinga institucija, Komisijos įgalioti pareigūnai ir kiti jiems padedantys asmenys gali padėti konkrečios institucijos pareigūnams.

13 straipsnis

Komisijos patikrinimo įgaliojimai

1. Vykdydama šiame reglamente jai paskirtas pareigas, Komisija gali atlikti visus būtinus įmonių ir įmonių asociacijų patikrinimus.

2. Komisijos atlikti patikrinimą įgalioti pareigūnai ir kiti jiems padedantys asmenys turi įgaliojimus:

- a) įeiti į įmonių ir įmonių asociacijų patalpas, valdas ir transporto priemones;
- b) patikrinti buhalterines knygas ir kitus su verslu susijusius įrašus, nesvarbu, kokia forma jie būtų saugomi;
- c) paimti arba gauti bet kokio pavidalo tokių knygų arba įrašų nuorašus arba išrašus iš jų;
- d) užplombuoti bet kurias verslo patalpas ir buhalterines knygas arba įrašus ir tokių jų kiekį bei tokiam laikotarpiui, kuris būtinas patikrinimui atlikti;
- e) prašyti bet kurios įmonės arba įmonių asociacijos atstovo arba darbuotojo duoti paaiškinimus dėl faktų arba dokumentų, susijusių su patikrinimo objektu ir tikslu, ir užfiksuoti atsakymus.

3. Komisijos atlikti patikrinimą įgalioti pareigūnai ir kiti jiems padedantys asmenys naudojami savo galiomis pateikę raštišką įgaliojimą, nurodantį patikrinimo objektą ir tikslą bei 14 straipsnyje numatytas baudas, kai reikalaujamos pateikti buhalterinės knygos arba kiti su verslu susiję įrašai yra nepilni arba kai atsakymai į pagal 2 dalį užduotus klausimus yra neteisingi arba klaidinantys. Komisija pakankamai anksti prieš atlikdama patikrinimą praneša apie patikrinimą Valstybės narės, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, kompetentingai institucijai.

4. Įmonės arba įmonių asociacijos privalo leisti atlikti Komisijos sprendime nustatytus patikrinimus. Sprendime nurodomas patikrinimo objektas ir tikslas, paskiriama data, kada jis turi būti pradėtas, nurodomos 14 ir 15 straipsniuose numatytos baudos ir teisė kreiptis į Teisingumo Teismą, kad šis peržiūrėtų sprendimą. Komisija priima tokius sprendimus pasikonsultavusi su valstybės narės, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, kompetentinga institucija.

5. Valstybės narės, kurios teritorijoje turi būti atliktas patikrinimas, kompetentingos institucijos pareigūnai ir šios institucijos įgalioti arba paskirti pareigūnai šios institucijos arba Komisijos prašymu aktyviai padeda Komisijos įgaliotiems ir kitiems jiems padedantiems asmenims. Todėl jiems suteikiami 2 dalyje numatyti įgaliojimai.

6. Kai Komisijos įgalioti arba kiti jiems padedantys asmenys nustato, kad įmonė priešinasi patikrinimui, įskaitant pagal šį straipsnį įsakytam atlikti verslo patalpų, buhalterinių knygų arba įrašų užplombavimui, konkreti valstybė narė suteikia jiems būtiną pagalbą, tam tikrais atvejais paprašydama policijos arba lygiavertės teisėsaugos institucijos pagalbos, kad jie galėtų atlikti patikrinimą.

7. Jeigu teikiant 6 dalyje numatytą pagalbą pagal nacionalinės teisės aktus reikia teisminės institucijos leidimo, kreipiamasi dėl tokio leidimo. Dėl tokio leidimo taip pat gali būti kreipiamasi kaip dėl atsargumo priemonės.

8. Kai kreipiamasi dėl 7 dalyje nurodyto leidimo, nacionalinė teisminė institucija užtikrina, kad Komisijos sprendimas yra autentiškas ir kad prievartos priemonės nėra savavališkos ir per didelės atsižvelgiant į patikrinimo objektą. Kontroliuodama prievartos priemonių proporcingumą, nacionalinė teisminė institucija gali tiesiogiai arba per valstybės narės kompetentingą instituciją paprašyti Komisijos išsamaus paaiškinimo dėl patikrinimo objekto. Tačiau nacionalinė teisminė institucija negali kvestionuoti patikrinimo būtinumo ir reikalauti, kad jai būtų pateikta Komisijos turimoje medžiagoje esanti informacija. Komisijos sprendimo teisėtumą gali peržiūrėti tik Teisingumo Teismas.

14 straipsnis

Baudos

1. Komisija gali savo sprendimu skirti 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems asmenims, taip pat įmonėms arba įmonių asociacijoms baudas, neviršijančias 1 % bendros konkrečios įmonės arba įmonių asociacijos apyvartos, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, kai tyčia arba dėl neatsargumo:

- a) jie (jos) pateikia neteisingą arba klaidinančią informaciją pateiktame dokumente, patvirtinime, pranešime arba jų papildymuose pagal 4 straipsnį, 10 straipsnio 5 dalį arba 22 straipsnio 3 dalį;
- b) jie (jos) pateikia neteisingą arba klaidinančią informaciją atsakydami į pagal 11 straipsnio 2 dalį pateiktą prašymą;
- c) atsakydami (-os) į prašymą, pateiktą pagal 11 straipsnio 3 dalį priimtą sprendimą, jie (jos) pateikia neteisingą, nepilną arba klaidinančią informaciją arba nepateikia informacijos per nustatytą terminą;
- d) jie (jos) nepilnai pateikia reikalaujamas buhalterines knygas arba kitus su verslu susijusius įrašus patikrinimo metu pagal 13 straipsnį arba atsisako leisti atlikti patikrinimą, kurį įsakyta atlikti pagal 13 straipsnio 4 dalį priimtu sprendimu;
- e) atsakydami (-os) į klausimą, pateiktą 13 straipsnio 2 dalies e punkte numatyta tvarka,

- jie (jos) pateikia neteisingą arba klaidinančią atsakymą,
 - jie (jos) neatitaiso darbuotojo pateikto neteisingo, nepilno arba klaidinančio atsakymo per Komisijos nustatytą terminą, arba
 - jie (jos) nepateikia arba atsisako pateikti pilną atsakymą apie faktus, susijusius su patikrinimo, kurį įsakyta atlikti pagal 13 straipsnio 4 dalį priimtu sprendimu, objektu ir tikslu;
- f) pažeidžiamos Komisijos įgaliotų pareigūnų arba kitų jiems padedančių asmenų uždėtos plombos pagal 13 straipsnio 2 dalies d punktą.

2. Komisija gali savo sprendimu skirti baudas, neviršijančias 10 % bendros konkrečios įmonės apyvartos, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems asmenims arba konkrečioms įmonėms, kai tyčia arba dėl neatsargumo jie (jos):

- a) nepraneša apie koncentraciją 4 straipsnyje arba 22 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka iki jos vykdymo pradžios, išskyrus jei jie (jos) aiškiai neigiamais (-os) tai padaryti pagal 7 straipsnio 2 dalį arba pagal 7 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu;
 - b) vykdo koncentraciją pažeisdami (-os) 7 straipsnį;
 - c) vykdo koncentraciją, kuri paskelbta nesuderinama su bendrąja rinka pagal 8 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu, arba nesiima jokių priemonių, kurių įsakyta imtis pagal 8 straipsnio 4 arba 5 dalis priimtu sprendimu;
 - d) nesilaiko pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą, 7 straipsnio 3 dalį arba 8 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą priimtu sprendimu nustatytos sąlygos arba išpareigojimo.
3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo pobūdį, dydį ir trukmę.
4. Pagal 1, 2 ir 3 dalis priimti sprendimai nėra laikomi pagal baudžiamąją teisę priimtais sprendimais.

15 straipsnis

Delspinigiai

1. Komisija gali savo sprendimu nustatyti 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems asmenims, taip pat įmonėms ar įmonių asociacijoms delspinigius, neviršijančius 5 % konkrečios įmonės arba įmonių asociacijos vidutinės bendros dienos apyvartos, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, už kiekvieną uždelstą darbo dieną skaičiuojant nuo sprendime numatytos datos, kad priverstų juos:

- a) pateikti pilną ir teisingą informaciją, kurios buvo paprašyta pagal 11 straipsnio 3 dalį priimtu sprendimu;
- b) leisti atlikti patikrinimą, kurį įsakyta atlikti pagal 13 straipsnio 4 dalį priimtu sprendimu;

- c) vykdyti pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą, 7 straipsnio 3 dalį arba 8 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą priimtu sprendimu nustatytą išipareigojimą, arba;
- d) imtis priemonių, kurių įsakyta imtis pagal 8 straipsnio 4 arba 5 dalis priimtu sprendimu.

2. Kai 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti asmenys, taip pat įmonės ar įmonių asociacijos įvykdo išipareigojimą, kurį buvo siekiama priversti įvykdyti nustatant delspinigius, Komisija gali nustatyti mažesnę delspinigių galutinę sumą negu ta, kuri būtų mokama pagal pirmutinį sprendimą.

16 straipsnis

Sprendimų peržiūrėjimas Teisingumo Teisme

Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją, kaip apibrėžta Sutarties 229 straipsnyje, peržiūrėti Komisijos sprendimus, kuriais buvo skirtos baudos arba delspinigiai. Jis gali baudą ar delspinigius panaikinti, sumažinti arba padidinti.

17 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Taikant šį reglamentą gauta informacija naudojama tik atitinkamo prašymo, tyrimo arba nagrinėjimo tikslams.

2. Nepažeidžiant 4 straipsnio 3 dalies, 18 ir 20 straipsnių, Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai, tarnautojai, ir kiti asmenys, kurie dirba šių institucijų priežiūroje, taip pat kitų valstybių narių institucijų pareigūnai ir valstybės tarnautojai neatskleidžia tokios informacijos, dėl kurios jie turi laikytis išipareigojimo saugoti profesinę paslaptį ir kurią jie gauna taikant šį reglamentą.

3. 1 ir 2 dalyse neužkertamas kelias skelbti bendrą informaciją arba tyrimus, kuriuose nėra su konkrečia įmone arba įmonių asociacijomis susijusios informacijos.

18 straipsnis

Šalių ir trečiųjų asmenų iš klausymas

1. Prieš priimdama 6 straipsnio 3 dalyje, 7 straipsnio 3 dalyje, 8 straipsnio 2–6 dalyse, 14 ir 15 straipsniuose numatytus sprendimus, Komisija suteikia galimybę konkrečioms asmenims,

įmonėms ir įmonių asociacijoms kiekviename procedūros etape iki pat konsultavimosi Patariamajame komitete pareikšti savo nuomonę dėl jiems pateiktų prieštaravimų.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, pagal 7 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnio 5 dalį gali būti priimtas laikinas sprendimas konkrečioms asmenims, įmonėms arba įmonių asociacijoms nesuteikiant galimybės iš anksto pareikšti savo nuomonę su sąlyga, kad Komisija suteikia jiems šią galimybę kiek įmanoma greičiau priėmusi savo sprendimą.

3. Komisija, priimdama sprendimą, remiasi tik tais prieštaravimais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo pastabas. Procedūros metu pilnai garantuojama šalių teisė į gynybą. Bent jau tiesiogiai su procesu susijusioms šalims garantuojama galimybė susipažinti su proceso medžiaga, atsižvelgiant į teisėtus įmonių verslo paslapių apsaugos interesus.

4. Tiek, kiek Komisija ar valstybių narių kompetentingos institucijos laiko, kad tai būtina, jos taip pat gali išklausti ir kitus fizinius arba juridinius asmenis. Pakankamai suinteresuotiems fiziniams arba juridiniams asmenims, o ypač koncentracijoje dalyvaujančių įmonių administracijos arba valdymo organų nariams arba jų darbuotojų atstovams jų prašymu taip pat suteikiama teisė būti išklausytas.

19 straipsnis

Ryšiai su valstybių narių institucijomis

1. Komisija perduoda valstybių narių kompetentingoms institucijoms pranešimų nuorašus per tris darbo dienas ir kiek įmanoma greičiau pagal šį reglamentą Komisijos priimtų arba jai pateiktų svarbiausių dokumentų nuorašus. Tokie dokumentai apima išipareigojimus, kuriuos konkrečios įmonės priėmė vis-à-vis Komisiją siekdamos padaryti, kad koncentracija būtų suderinama su bendrąja rinka pagal 6 straipsnio 2 dalį arba 8 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą.

2. Komisija atlieka šiame reglamente numatytas procedūras palaikydama glaudų, nuolatinį ryšį su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, kurios gali pareikšti savo nuomonę apie šias procedūras. Įgyvendindama 9 straipsnį, ji gauna informaciją iš valstybės narės kompetentingos institucijos, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir suteikia galimybę pareikšti savo nuomonę kiekviename procedūros etape iki pat sprendimo priėmimo pagal šio straipsnio 3 dalį; šiuo tikslu ji suteikia galimybę susipažinti su turima medžiaga.

3. Su Patariamuoju komitetu dėl koncentracijos konsultuojamasi prieš priimant bet koki sprendimą pagal 8 straipsnio 1–6 dalis, 14–15 straipsnius, išskyrus priimant laikiną sprendimą 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Patariamąjį komitetą sudaro valstybių narių kompetentingų institucijų atstovai. Kiekviena valstybė narė skiria vieną arba du atstovus; jeigu jie negali dalyvauti komiteto darbe, juos gali pakeisti kiti atstovai. Ne mažiau kaip vienas iš valstybės narės atstovų turi būti atsakingas už konkurenciją ribojančių veiksmų ir dominuojančios padėties klausimus.

5. Konsultacijos vyksta bendruose posėdžiuose, kuriuos šaukia ir kuriems pirmininkauja Komisija. Faktų santrauka nurodant svarbiausius dokumentus kartu su sprendimo kiekvienu svarstomu klausimu projektu išsiunčiama kartu su kvietimu. Posėdis vyksta ne anksčiau kaip po 10 darbo dienų nuo kvietimo išsiuntimo dienos. Išimtiniais atvejais Komisija gali kiek reikia sutrumpinti nurodytą laikotarpį, kad būtų išvengta didelės žalos, kurią koncentracija gali sukelti vienai ar daugiau koncentracijoje dalyvaujančių įmonių.

6. Patariamasis komitetas pateikia nuomonę dėl Komisijos sprendimo projekto, jei reikia, balsuodamas. Patariamasis komitetas gali pateikti nuomonę, net jei kai kurie jo nariai nedalyvauja ir nėra atstovaujami. Nuomonė pateikiama raštu, pridėdant prie sprendimo projekto. Komisija kiek galėdama atsižvelgia į komiteto pateiktą nuomonę. Ji praneša komitetui, kiek buvo atsižvelgta į jo nuomonę.

7. Komisija kartu su sprendimu praneša Patariamąjo komiteto nuomonę sprendimo adresatams. Ji viešai paskelbia nuomonę kartu su sprendimu atsižvelgdama į įmonių teisėtą interesą apsaugoti savo verslo paslaptis.

20 straipsnis

Sprendimų paskelbimas

1. Savo sprendimus, kuriuos ji priima pagal 8 straipsnio 1–6 dalis, 14–15 straipsnius, išskyrus laikiną sprendimą, priimtą 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* kartu su Patariamąjo komiteto nuomone.

2. Skelbiant nurodomi šalių pavadinimai ir sprendimo esmė, atsižvelgiant į teisėtus įmonių verslo paslaptį apsaugos interesus.

21 straipsnis

Reglamento taikymas ir jurisdikcija

1. Tik šis reglamentas taikomas koncentracijoms, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, o Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾, (EEB) Nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EEB) Nr. 4056/86 ⁽³⁾ ir (EEB) Nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ netaikomi, išskyrus bendroms įmonėms, kurios neveikia Bendrijos mastu ir kurių tikslas arba veiklos padarinys – kontroliuoti įmonių, kurios lieka savarankiškos, konkurencinį elgesį.

2. Komisija turi išskirtinę jurisdikciją priimti šiame reglamente numatytus sprendimus, juos gali peržiūrėti Teisingumo Teismas.

3. Nei viena valstybė narė netaiko savo nacionalinės konkurencijos teisės aktų Bendrijos mastu veikiančioms koncentracijoms.

Pirmoji šios dalies pastraipa nepažeidžia jokios valstybės narės galios atlikti bet koki tyrimą, būtiną taikant 4 straipsnio 4 dalį, 9 straipsnio 2 dalį, arba po klausimo perdavimo pagal 9 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos b įtrauką arba 9 straipsnio 5 dalį imtis priemonių, ypač būtinų taikant 9 straipsnio 8 dalį.

4. Nepaisydamos 2 ir 3 dalių, valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių kitiems šiame reglamente nenagrinėjamiems teisėtiems, su bendraisiais Bendrijos teisės principais ir kitomis jos nuostatomis suderinamiems interesams apsaugoti.

Visuomenės saugumas, žiniasklaidos pliuralizmas ir priežiūros taisyklės turi būti laikomi pirmoje pastraipoje nurodytais teisėtais interesais.

Imtis pirmiau nurodytų priemonių dėl bet kokių kitų viešųjų interesų suinteresuota valstybė narė gali tik apie juos iš anksto pranešusi Komisijai bei jai juos pripažinus, įvertinus jų atitikimą bendriesiems Bendrijos teisės principams ir kitoms jos nuostatomis. Komisija informuoja suinteresuotą valstybę narę apie savo sprendimą per 25 darbo dienas nuo pranešimo.

⁽¹⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

⁽²⁾ OL L 175, 1968 7 23, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1/2003 (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

⁽³⁾ OL L 378, 1986 12 31, p. 4. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1/2003.

⁽⁴⁾ OL L 374, 1987 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1/2003.

22 straipsnis

Klausimo perdavimas Komisijai

1. Viena arba daugiau valstybių narių gali prašyti Komisijos patikrinti, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, bet kurią koncentraciją, kuri neveikia Bendrijos mastu, kaip apibrėžta 1 straipsnyje, bet kuri daro poveikį tarp valstybių narių vykstančiai prekybai arba kelia rimtą grėsmę konkurencijai šį prašymą teikiančios valstybės narės arba valstybių narių teritorijoje.

Toks prašymas pateikiamas ne daugiau kaip per 15 darbo dienų nuo dienos, kai buvo pranešta apie koncentraciją, o jeigu pranešimo nereikia, tai nuo dienos, kai apie ją konkreti valstybė narė sužinojo kitu būdu.

2. Komisija nedelsdama informuoja valstybių narių kompetentingas institucijas ir konkrečias įmones apie bet kokią pagal 1 dalį gautą prašymą.

Bet kuri kita valstybė narė turi teisę prisidėti prie pradinio prašymo per 15 darbo dienų nuo dienos, kai Komisija ją informuoja apie pradinį prašymą.

Visi nacionalinės teisės aktų nustatyti terminai, susiję su koncentracija, sustabdomi, kol šiame straipsnyje numatytoje procedūroje nusprendžiama, kur koncentracija bus tikrinama. Kai tik valstybė narė informuoja Komisiją ir konkrečias įmones, kad ji nenori prisidėti prie prašymo, nacionalinės teisės aktų nustatytų terminų sustabdymas baigiasi.

3. Komisija gali ne vėliau kaip po 10 darbo dienų nuo 2 dalyje nustatyto termino pabaigos nuspręsti patikrinti koncentraciją, kai ji mano, kad koncentracija daro poveikį tarp valstybių narių vykstančiai prekybai arba kelia rimtą grėsmę konkurencijai šį prašymą teikiančios valstybės narės arba valstybių narių teritorijoje. Jeigu Komisija nepriima sprendimo per šį laikotarpį, laikoma, kad ji priėmė sprendimą patikrinti koncentraciją remdamasi prašymu.

Komisija informuoja visas valstybes nares ir konkrečias įmones apie savo sprendimą. Ji gali reikalauti pateikti pranešimą pagal 4 straipsnį.

Prašymą pateikusi valstybė narė arba valstybės narės daugiau nebetaiko savo nacionalinės konkurencijos teisės aktų koncentracijos atžvilgiu.

4. 2 straipsnis, 4 straipsnio 2 ir 3 dalys, 5, 6 ir 8–21 straipsniai taikomi, kai Komisija tikrina koncentraciją pagal 3 dalį. 7 straipsnis taikomas tada, kai koncentracija dar nevykdoma tą dieną, kai Komisija informuoja konkrečias įmones, kad buvo pateiktas prašymas.

Kai pranešimas nereikalingas pagal 4 straipsnį, 10 straipsnio 1 dalyje nustatytas laikotarpis, per kurį gali būti pradėta

procedūra, prasideda darbo dieną po dienos, kai Komisija informuoja konkrečias įmones, kad ji nusprendė patikrinti koncentraciją pagal 3 dalį.

5. Komisija gali informuoti vieną arba kelias valstybes nares, kad ji mano, jog koncentracija atitinka 1 dalyje numatytus kriterijus. Tokiais atvejais Komisija gali paraginti valstybę narę arba valstybes nares pateikti prašymą pagal 1 dalį.

23 straipsnis

Igyvendinimo nuostatos

1. Komisija turi įgaliojimus 2 dalyje nurodyta tvarka nustatyti:

- igyvendinimo nuostatas, susijusias su 4 straipsnyje nurodytų pranešimų arba pateiktų dokumentų forma, turiniu arba kita informacija;
- igyvendinimo nuostatas, susijusias su 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 7, 9, 10 ir 22 straipsniuose nurodytais terminais;
- tvarką ir terminus pateikti ir įgyvendinti išipareigojimus pagal 6 straipsnio 2 dalį ir 8 straipsnio 2 dalį;
- igyvendinimo nuostatas, susijusias su pagal 18 straipsnį vykstančiais išklausymais.

2. Komisijai padeda Patariamasis komitetas, susidedantis iš valstybių narių atstovų.

- Prieš paskelbdama igyvendinimo nuostatų projektą ir prieš patvirtindama šias nuostatas, Komisija pasikonsultuoja su Patariamuoju komitetu.
- Konsultacijos vyksta bendrame posėdyje, kuris sušaukiamas Komisijos kvietimu ir kuriam pirmininkauja Komisija. Igyvendinimo nuostatų projektas, kuris bus priimtas, siunčiamas kartu su kvietimu. Posėdis įvyksta ne anksčiau kaip po 10 darbo dienų nuo kvietimo išsiuntimo.
- Patariamasis komitetas pateikia savo nuomonę dėl igyvendinimo nuostatų projekto, jeigu būtina, balsuodamas. Komisija kiek galima labiau atsižvelgia į komiteto pateiktą nuomonę.

24 straipsnis

Santykiai su trečiosiomis šalimis

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų įmonės dėl koncentracijų, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, trečiojoje šalyje.

2. Iš pradžių ne vėliau nei vieneri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo, o po to periodiškai Komisija rengia ataskaitą, kurioje nagrinėjama, kaip elgiamasi su įmonėmis, kurios turi buveinę ir kurių pagrindinės veiklos sritys yra Bendrijoje, dėl koncentracijų trečiojoje šalyje 3 ir 4 dalyse nurodytų nuostatų požiūriu. Komisija pateikia šias ataskaitas Tarybai kartu su rekomendacijomis.

3. Kai Komisija remdamasi 2 dalyje nurodytomis ataskaitomis arba kita informacija mano, kad trečioji šalis taip nesielgia su įmonėmis, kurios turi buveinę ir kurių pagrindinės veiklos sritys yra Bendrijoje, kaip Bendrija elgiasi su tos šalies įmonėmis, Komisija gali pateikti pasiūlymus Tarybai suteikti atitinkamą mandatą derėtis siekiant, kad su įmonėmis, kurios turi buveinę ir kurių pagrindinės veiklos sritys yra Bendrijoje, būtų elgiama taip pat.

4. Pagal šį straipsnį taikomos priemonės atitinka Bendrijos arba valstybių narių įsipareigojimus pagal dvišales arba daugiašales sutartis nepažeidžiant Sutarties 307 straipsnio.

25 straipsnis

Panaikinimas

1. Nepažeidžiant 26 straipsnio 2 dalies, Reglamentai (EEB) Nr. 4064/89 ir (EB) Nr. 1310/97 panaikinami nuo 2004 m. gegužės 1 d.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos remiantis priede pateikta koreliacine lentele.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. sausio 20 d.

26 straipsnis

Įsigaliojimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2004 m. gegužės 1 d.

2. Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89 ir toliau taikomas bet kuriai koncentracijai, kuriai galioja susitarimas arba pranešimas arba kuriai nustatyta kontrolė, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalyje, prieš šio reglamento taikymo pradžią ypač atsižvelgiant į nuostatas, reglamentuojančias Reglamento (EEB) Nr. 4064/89 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir Reglamento (EEB) Nr. 1310/97 2 straipsnyje nustatytą taikymą.

3. Koncentracijų, kurioms šis reglamentas taikomas po įstojimo, atžvilgiu, šio reglamento taikymo pradžios data pakeičiama įstojimo data.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. McCREEVY

PRIEDAS

Koreliacinė lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89	Šis reglamentas
1 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	1 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
1 straipsnio 4 dalis	1 straipsnio 4 dalis
1 straipsnio 5 dalis	1 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
–	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 3 dalis
–	3 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 5 dalis	3 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 1 dalies pirmasis sakiny	4 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa
4 straipsnio 1 dalies antrasis sakiny	–
–	4 straipsnio 1 dalies antroji ir trečioji pastraipos
4 straipsnio 2 ir 3 dalys	4 straipsnio 2 ir 3 dalys
–	4 straipsnio 4–6 dalys
5 straipsnio 1–3 dalys	5 straipsnio 1–3 dalys
5 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai	5 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai
5 straipsnio 4 dalies a punktas	5 straipsnio 4 dalies a punktas
5 straipsnio 4 dalies b punkto įžanginiai žodžiai	5 straipsnio 4 dalies b punkto įžanginiai žodžiai
5 straipsnio 4 dalies b punkto pirmoji įtrauka	5 straipsnio 4 dalies b punkto i papunktis
5 straipsnio 4 dalies b punkto antroji įtrauka	5 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktis
5 straipsnio 4 dalies b punkto trečioji įtrauka	5 straipsnio 4 dalies b punkto iii papunktis
5 straipsnio 4 dalies b punkto ketvirtoji įtrauka	5 straipsnio 4 dalies b punkto iv papunktis
5 straipsnio 4 dalies c, d ir e punktai	5 straipsnio 4 dalies c, d ir e punktai
5 straipsnio 5 dalis	5 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai	6 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
6 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	6 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
6 straipsnio 1 dalies c punktas	6 straipsnio 1 dalies c punkto pirmasis sakiny
6 straipsnio 2–5 dalys	6 straipsnio 2–5 dalys
7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 5 dalis	7 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalies c punkto antrasis sakiny
8 straipsnio 2 dalis	8 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 3 dalis

Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89	Šis reglamentas
8 straipsnio 4 dalis	8 straipsnio 4 dalis
–	8 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 7 dalis
–	8 straipsnio 8 dalis
9 straipsnio 1–9 daly	9 straipsnio 1–9 daly
9 straipsnio 10 dalis	–
10 straipsnio 1 ir 2 daly	10 straipsnio 1 ir 2 daly
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos pirmasis sakiny
–	10 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos antrasis sakiny
–	10 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa
10 straipsnio 4 dalis	10 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa
–	10 straipsnio 4 dalies antroji pastraipa
10 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalies pirmoji ir ketvirtoji pastraipos
–	10 straipsnio 5 dalies antroji, trečioji ir penktoji pastraipos
10 straipsnio 6 dalis	10 straipsnio 6 dalis
11 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 2 dalis	–
11 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 4 dalies pirmasis sakiny
–	11 straipsnio 4 dalies antrasis ir trečiasis sakiny
11 straipsnio 5 dalies pirmasis sakiny	–
11 straipsnio 5 dalies antrasis sakiny	11 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 6 dalis	11 straipsnio 5 dalis
–	11 straipsnio 6 ir 7 daly
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	13 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos įžanginiai žodžiai	13 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai
13 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos a punktas	13 straipsnio 2 dalies b punktas
13 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos b punktas	13 straipsnio 2 dalies c punktas
13 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos c punktas	13 straipsnio 2 dalies e punktas
13 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos d punktas	13 straipsnio 2 dalies a punktas
–	13 straipsnio 2 dalies d punktas
13 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 4 dalies pirmasis ir antrasis sakiny
13 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 4 dalies trečiasis sakiny
13 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 5 dalies pirmasis sakiny
–	13 straipsnio 5 dalies antrasis sakiny
13 straipsnio 6 dalies pirmasis sakiny	13 straipsnio 6 dalis
13 straipsnio 6 dalies antrasis sakiny	–
–	13 straipsnio 7 ir 8 daly
14 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai	14 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
14 straipsnio 1 dalies a punktas	14 straipsnio 2 dalies a punktas
14 straipsnio 1 dalies b punktas	14 straipsnio 1 dalies a punktas
14 straipsnio 1 dalies c punktas	14 straipsnio 1 dalies b ir c punktai

Reglamentas (EEB) Nr. 4064/89	Šis reglamentas
14 straipsnio 1 dalies d punktas	14 straipsnio 1 dalies d punktas
–	14 straipsnio 1 dalies e ir f punktai
14 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai	14 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai
14 straipsnio 2 dalies a punktas	14 straipsnio 2 dalies d punktas
14 straipsnio 2 dalies b ir c punktai	14 straipsnio 2 dalies b ir c punktai
14 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 4 dalis
15 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai	15 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
15 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	15 straipsnio 1 dalies a ir b punktai
15 straipsnio 2 dalies įžanginiai žodžiai	15 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
15 straipsnio 2 dalies a punktas	15 straipsnio 1 dalies c punktas
15 straipsnio 2 dalies b punktas	15 straipsnio 1 dalies d punktas
15 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 2 dalis
16–20 straipsniai	16–20 straipsniai
21 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 3 dalis
21 straipsnio 3 dalis	21 straipsnio 4 dalis
22 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis
22 straipsnio 3 dalis	–
–	22 straipsnio 1–3 dalys
22 straipsnio 4 dalis	22 straipsnio 4 dalis
22 straipsnio 5 dalis	–
–	22 straipsnio 5 dalis
23 straipsnis	23 straipsnio 1 dalis
–	23 straipsnio 2 dalis
24 straipsnis	24 straipsnis
–	25 straipsnis
25 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa
–	26 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa
25 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis
25 straipsnio 3 dalis	26 straipsnio 3 dalis
–	Priedas